

ЗЕМУНСКЕ НОВИНЕ

ГОДИНА IX • БРОЈ 189 • НОВА СЕРИЈА БРОЈ 20 • ЗЕМУН, 20. ЈУЛ 1997. ГОДИНЕ • ЦЕНА 3 ДИНАРА

NEZAVISNA DRZAVA HRVATSKA - MINISTARSTVO KANCELJE POKUPLJENI U ZAGREBU
Ovaj se oprašta nastaviti.

Broj: 40.106-1044.

О П Р О К А

Одлуком Vojvodina od 22. lipnja 1944. broj 40.106-1044. na temelju § 99. čl. 2. zakona o činovnicima, a u svemu u § 21. zakonske odredbe o vrstama službenih i mirovinskih državnih službenika broj 11000/VI-112-5-1941. od 07. XI. 1941. predloženi ste za profesora VI. činovnog razreda u državnoj realnoj gimnaziji u Zemunu, na temelju molbe.

U Zagrebu, 02. lipnja 1944.

OSJELENI PROČERJEK
/Druge osobice/
D. Subotić

NEZAVISNA DRZAVA HRVATSKA
DOPISNICA

Exp. Jovo Barbalic
profesor
Karlovac
miska realna gimnazija

Proširenje reda *Barbalic Dario*
u Zemunu
Molba za imenovanje u činovnički čin
na temelju molbe
od 28. 6. 1944.

REPUBLIKA HRVATSKA
REPUBLIC OF CROATIA
RÉPUBLIQUE DE CROATIE

PUTOVNI
PASSPORT
PASSEPORT

07415266

REPUBLIKA HRVATSKA
REPUBLIC OF CROATIA
RÉPUBLIQUE DE CROATIE

PUTOVNI
PASSPORT
PASSEPORT

MIBG / Personal No. / No. Personnel
0903990360030
Ime / First Name / Prénom
DARIO
Prezime / Surname / Nom
BARBALIC
Datum rođenja / Date of birth / Date de naissance
09. 05. 1990.
Mjesto rođenja / Place of birth / Lieu de naissance
BEOGRAD, SRBIJA
Prezime i ime roditelja / Surname and name of parent
BASKA, NA VRTI 1

Datum izdavanja / Date of issue / Date de délivrance
26.04.1994.

Vrijedi do / Date of expiry / Date d'expiration
26.04.1996.

Issued by / Issued by / Issuance par
MUP NRK

УСТАШКА УЈДУРМА СТУДИЈА Б

УСТАШКО ПОДЗЕМЉЕ ИСТЕРАНО НА ЧИСТИНУ

Усташка телевизија "Студио Б", у синхронизованој акцији са усташким лобијем из Земуна, положила зубе на исфабрикованом "случају Барбалић". Истина о стану у улици Капетана Радича Петровића дотукла непријатеље Србије.

Лажи и петљај, све можеш да радиш, само ако је против српских радикала. Ово је давно промовисано гесло "слободних и независних" медија у главном граду Србије. И не би то било превелико зло, могло би да прође као нека врста политичке борбе, да то није само параван за оно право, прикривено, гесло: "Удри Србе где стигнеш". А ударати их у Србији, то је најслађе.

Зато су Даница и Иван Барбалић, мајка и син који не живе, како су запели да докажу, у земунској улици Капетана Радича Петровића 12, јадници којима је проваљено у стан док су били на годишњем одмору. На мору, наравно. Све је рекао сироти Иван Барбалић жедној камери "Студија Б", само није рекао на којем мору. Оно јесте Јадранско, само што је мало северније и припада "лијепој" његовој. Јесте да су се одмарали, али не под туђим кровом, него у својој кући на острву Крку, у месту Башка, у улици На врти 1. Или отоку, ако им је драже. Наравно, ни речи о томе чији је стан, да ли је приватно или општинско власништво, ко је носилац станарског права или власник. За "слободне" новинаре довољно је рећи "то је наше". То да су ту живели, зна се, не треба проверавати.

Додао је Иван још неколико недовршених реченица које би стварно требало довршити, чисто да би "независни" имали још материјала за испирање уста.

Метода филтрирања истине

Служећи се полуистинама и изостављајући важне чињенице, Барбалићи су, уз обилату помоћ саветника, написали сценарио по којем су они жртве српских ултранационалиста. У том доповском сценарију нема помена о томе да су због дотичног стана већ били у спору са Општином Земун. И то оном старом земунском општином, левичарском. Само наиван човек може веровати да је Барбалићима промакло да кажу да је носилац станарског права, њихов супруг и отац, преминуо

"Свака блеса гледа у небеса" – локалне усташе сваког дана пиље у прозоре стана у улици Капетана Радича Петровића

још 14.3.1994. године у Башкој, Жупанија Приморско - Горанска, како лепо пише у Смртном листу. "Смртни лист" је, јасно, умрлица, исто као што је јасно где се налазе "жупаније". У оној што им је веома "лијепа", нарочито од кад нема Срба. И даље је све јасно, лепо пише да је умро као Хrvat и, што је у овом случају важно, као хрватски држављанин.

Сама та чињеница је довољна да већ покојни Драгутић, за живота, изгуби право располагања станом. Не може се располагати друштвеним и имати приватан стан.

Такође, пошто је хрватски држављанин, произилази да је тамо и пријављен, што поставља питање где је тај човек, у ствари, живео. Да не улазимо у правне формулације и последице целог случаја, и лаику је јасно да су Барбалићи напустили Земун и отишли у Хрватску да у сред рата брину о својој имовини. Пре тога нису откупили овдашњи стан а њихов син Иван, после

очеве смрти покушао је да то "исправи" тако што је 20. априла 1995. године Општини Земун поднео захтев којим би он постао закупца стана у Капетана Радича Петровића. Дакле, стан је без носиоца станарског права још од 1994. године, Општина Земун то сазнаје тек после више од годину дана када Иван подноси захтев, а дотични свесно све прећуткује, не спомиње никакав спор, и тврди да је у "његов" стан неко упао. Тек тако. Није споменуо да ту никада није живео, али још од 1995. године Општина одлично зна где он живи. То се јасно види из списка Општине Земун, којим је Иванов захтев одбијен.

Оцена тадашњег начелника Одељења за грађевинске и комунално-стамбене послове није оставила места за сумњу: "Општина Земун је носилац права располагања и давалац на коришћење стана број 6 у ул. Капетана Радича Петровића бр. 12 у Земуну, површине од 67 м², на коме је по евиден-

цији носилац станарског права Барбалић Драгутин, који је преминуо.

Након његове смрти овом одељењу обратио се, са захтевом за измену уговора о коришћењу стана, његов син Барбалић Иван, али је решењем овог одељења од 20.4.1995. године одбијен захтев Барбалић Ивана, тако што би именовани био одређен за закупаца напред наведеног стана, и то из разлога што именовани има решену стамбену потребу на други начин, јер је његова супруга, Барбалић Биљана, власник стана бр. 10 у ул. Боривоја Стевановића бр. 21 у Београду.

С обзиром на напред наведено, Одељење за грађевинске и комунално-стамбене послове СО Земун предлаже:

Да Јавно правобранилаштво Општине Земун покрене поступак за исељење Барбалић Ивана из стана бр. 6 у ул. Капетана Радича Петровића бр.12 у Земуну, као преосталог члана породичног домаћинства, и то тужбом код Четвртог Општинског суда у Београду.

Решење је још прецизније и недвосмислено објашњава због чега Иван Барбалић мора да напусти стан. Уз констатацију да се одбија захтев за измену Уговора о коришћењу стана, као кључни елементи за доношење оваквог решења, наводе се следеће чињенице:

"Да би се са сигурношћу утврдила чињеница која лица користе наведени стан, службено лице овог Органа извело је доказ путем саслушања сведока са исте адресе, који су изјавили да Барбалић Иван са породицом станује и у стану у ул. Капетана Радича Петровића и у Београду, код таште, те да са породицом одлази у Башку код мајке".

Сам Иван Барбалић је навео да су његови родитељи отишли да живе у Башку, на острву Крку, где му је отац поседовао двособан стан. Исто тако, јасно је рекао да његова мајка Даница сада живи у Башкој.

А ових дана неко се уселио у њен стан, "док је била на одмору", каже Даница, не трепнувши пред камером.

Веома важан аргумент за одбијање захтева је и документ на који се позива у Решењу, а који је приложио сам Иван Барбалић. Ради се о сагласности, тачније "сугласности" Данице Барбалић да њен син буде одређен за закупца стана, а која је оверена у Секретаријату за послове управе и управни надзор у Крку, чиме Даница доказује да у Земуну не станује од априла 1993. године, јер живи у породичном стану, на адреси На врти 1, Башка.

За ово би Даница требала макар једном да трепне.

Непобитно је доказано да Иванова супруга, Биљана Барбалић, има стан у власништву, у улици Боривоја Стевановића 21, да је стан величине 53 м2, комфоран двособан, те да је Биљана пријављена на тој адреси. Из тога се види да Иван Барбалић има решено стамбено питање, јер живи у приват-

REPUBLIKA HRVATSKA

Oslobodeno od takse po čl. 9.
točka 12. UAT - a u svrhu
Matičnik - 12.000

ŽUPANIJA PRIMORSKO GORANSKA

Ured za opću upravu Rijeka
Matični ured Baška

SMRTNI LIST

U maticu umrlih matičnog područja BAŠKA
za godinu 1994. pod rednim brojem 6. izvršen je dana 28.3.1994.

upis činjenice smrti:

JMIBG 1404920361800

25. (dvadesetipeti) ožujka 1994. u 11,00h Baška
(dan, mjesec, godina i sat smrti) (mjesto smrti)

Ime	DRAGUTIN	Spol:	muško
Prezime	BARBALIĆ		
Dan, mjesec i godina rođenja	14. travnja 1920.		
Mjesto rođenja	Baška		
Narodnost	Hrvat		
Državljanstvo	hrvatsko		
Ime i prezime bračnog druga i njegovo prezime prije zaključenja braka	Danica Barbalic r. Švigir		
Ime i prezime roditelja	Oca	pok. Ivan Barbalic	
	Majke	pok. Dobriša Barbalic r. Krstanović	
Primjedbe i naknadni upisi: -----			

Brojčana oznaka: KLASA: 223-04/94-02/13
UR-ROJ: 2170-10/4-02/94-1

Baška, 1.4.1994.
(mjesto i datum)

Matičar:
Antica Brusic

Materični novine - Zagreb - 11 04020
Oznaka za navođbu: 17-IV-208

Obrazac br. 18

Факсимил "смртног листа" из којег се види да је покојни Драгутин Барбалић био држављанин Хрватске и да је живео у Башкој

ном стану своје супруге, а истовремено покушава да дође до друштвеног.

У решењу се позива на члан 31 Закона о становању којим је прописано да после смрти закупца, закупца стана постаје "лице које је било члан његовог породичног домаћинства и то по тачно утврђеном реду: најпре брачни друг, у конкретном случају Барбалић Даница која има решено стамбено питање, јер живи и станује у Башкој.

Истим чланом Закона прописано је да уколико нема брачног друга, закупца на стану постаје лице које је било члан његовог породичног домаћинства, уколико нема решену стамбену потребу на други начин, али у конкретном случају, Барбалић Иван има решену стамбену потребу, с обзиром да је његова супруга власник стана у

улици Боривоја Стевановића 21, у Београду".

Имајући све ово у виду, донешено је ово Решење којим се одбија Захтев Ивана Барбалића и уједно покреће поступак за исељење.

Комшије о сусједима

У оваквим споровима један од најважнијих елемената у доношењу коначне одлуке су изјаве сведока. По логици ствари, у кретање Барбалића су најупућеније њихове комшије, које својим сведочењем баш и нису ишле на руку овој породици.

Јозо Машка, из стана број 3, изјавио је следеће:

"Моја супруга Ана Машка власник је стана број 3, у улици Капетана Радича Петровића 12. У том стану стану-

Republika Srbija
GRAD BEOGRAD - OPŠTINA ZEMUN
Odeljenje za građevinske
i komunalno stambene poslove
Broj: 360-323/94-III
20.4.1995. godine
Zemun, Trg pobeđe 1

JAVNO PRAVOBRANILAŠTVO
OPŠTINE ZEMUN

Z E M U N
Kosovska 12

Opština Zemun je nosilac prava rasploganja i davalac na korišćenje stana br. 6 u ul. Kapetana Radica Petrovića br. 12 u Zemunu, površine od 67m² na kome je po evidenciji nosilac stanaškog prava Barbalic Dragutin, koji je preminuo.

Nakon njegove smrti ovom odeljenju obratio se sa zahtevom za izmenu ugovora o korišćenju stana njegov sin Barbalic Ivan, ali je rešenjem ovog Odeljenja pod brojem 360-323/94-III od 20.4.1995. godine odbijen zahtev Barbalic Ivana tako što bi imenovan bio određen za zakupca napred navedenog stana, i to iz razloga što imenovan ima rešenu stambenu potrebu na drugi način, jer je njegova supruga Barbalic Biljana vlasnik stana br. 10 u ul. Borivoja Stevanovića br. 21 u Beogradu.

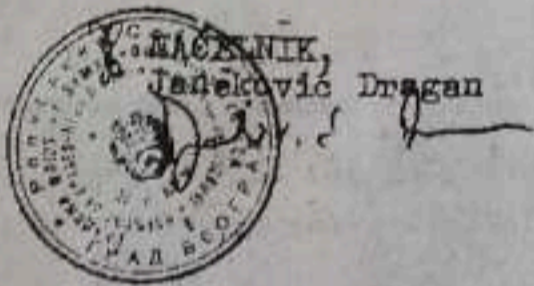
S obzirom na napred navedeno, Odeljenje za građevinske i komunalno stambene poslove 80 Zemun

P R E D L A Ž E

Da javno pravobranilaštvo opštine Zemun pokrene postupak za iseljenje Barbalic Ivana iz stana br. 6 u ul. Kapetana Radica Petrovića br. 12 u Zemunu, kao preostalog člana porodičnog domaćinstva i to tužbom kod IV Opštinskog suda u Beogradu.

PRILOG: -

- ugovor o korišćenju stana
- zapisnici o saslušanju
- spisi predmeta

Факсимил списка Општине Земун, од 20. 4. 1995. године, којим се одбија захтев Ивана Барбалића да буде одређен за закупца стана и уједно предлаже да се покрене поступак за његово иселење

јемо од 1960. године, тако да одлично познајемо све комшије.

Познато ми је да су на истој адреси становали Барбалић Драгутин и Даница али као пензионери, а с обзиром да су родом из Башке, одселили су се пре више година и у међувремену, Драгутин је тамо преминуо. У стану је остао да станује њихов син Иван, који се у међувремену оженио, и сада има и дете, тако да Иван наизменично станује у овом стану, у стану његове таште, а често иде и у Башку и тамо се дуже задржава, тако да претпостављам да поседује уверење о хрватском држављанству - домовницу, јер с породицом често одлази тамо. О томе колико се дуго задржава у Хрватској може пружити податке комшија, коме оставља кључеве од стана."

Дакле, Иван је лепо уредио свој живот, могао је да бира где ће да станује, куда да путује, али све то на штету других. Ко је он да поред приватног власништва, манипулише са друштве-

ним станом? Одговор је кратак - он је Хрват, и као такав може да се понаша као заштићена зверка.

Кад год га неко ухвати у прљавој работи, када се неки процес не одвија како њему одговара, увек може да узвикне: "То ми радите зато што сам Хрват". Овим ће се наћи увек неки "демократ" прозван, стаће у заштиту "незаштићеног" Хрвата не питајући се о правној природи проблема. И почиње гужва.

А земунски усташки лоби се извештио до крајњих граница у манипулисању наивним Србима.

Просипање отрова

Станари зграде у Капетана Радича Петровића 12 су, очигледно, непристрасно сведочили о Барбалићима. Међутим, праву помоћ је ова далматинска породица из Башке добила од медија, зна се којих. "Студио Б", "Наша борба", "Блиц" и "Дневни телеграф" просто су се такмичили ко ће више жучи да

истресе на Војислава Шешеља. О литрама суза проливеним над тужном судбином Барбалића, да не говоримо. По обичају, тим уваженим професионалцима није пало на памет да се распитају, а камоли да прецизно утврде право стање ствари. Сјатили су се тих дана у улици Капетана Радича Петровића као право јато лешинара. Њихови "објективни" објективи вребали су иза сваког хошка, шкљошале су камере на појаву било којег пролазника. Тога дана сви су сумњичени за "упад у стан Барбалића". Иако су се у своје штабове новинари вратили кратких рукава, ипак је пуштена у погон фабрика лажи.

А ево како функционише та анти-српска машинерија: Гледаоци су исте вечери (на "Студију Б", који увек предлачи у хајци на радикале и, уопште, на све што је српско) могли да чују изјаве Ивана и Данице Барбалић. О Ивановој ТВ премијери смо већ говорили, професионално је овај натуршчик одглумио своју улогу, прескачући све детаље одбитног значаја за своју биографију и цео случај. Али авај, његова мајка Даница није била на синовљевом нивоу. Даница, за коју је Иван свим силама настојао да докаже да је "стара Земунка" имала је једну непремостиву тешкоћу: акценат.

Оно, јесте да је стара, али Земунка није. Почела жена да објашњава како она живи у стану, а као крунски доказ спомену да јој је остао пун фрижидер. Таман да то мало боље објасни, кад оно-рез, поново се огласи новинарка. А штета што је "Студио Б" није пустио да нам још нешто каже, баш смо се ужелели далматинског ћакулања. Откако су усташе поклате и протерале из ендехазије сав наш народ мало је прилика да чујемо далматински нагласак. Нарочито у изворном облику, какав гаји Даница.

Дакле, цензорска рука "Студија Б" интервенисала је у тренутку кад је читав заплет могао да падне у воду. Какав би то био извештај о Земунцима избаченим из стана који говоре далматинску икавицу? Рече Даница: "Оставила сам пун фрижидер хране" и - цап! Нестале са екрана. А тако је лепо развучила реч "фрижидер".

Детињарије ДТ-а

Штампа нема таквих проблема као телевизија, па је фалсификовање много лакше. Као што на пољу електронских медија "Студио Б" има дугу и доказану антисрпску и антирадикалску традицију, са још већим плановима на том пољу, од како је под контролом Зорана Ђинђића, тако и "Дневни телеграф" нема премца у својој категорији. Овај булеварски часопис први је почео са серијом прљавих чланака којима је подло оптуживао радикалску власт у Земуну.

ДТ је своју кампању почео квази-наивно, преносећи конференцију за штампу извесног одборника који се ода-

жива на име Љубиша Поповић. Тај политички маргиналац је преко Дневног телеграфа први изнео низ лажи и дезинформација о стану у улици Капетана Радича Петровића. Наравно, велики професионалци били су задовољни што могу своје жуте странице да попуне глупостима типа: "избачени док су били на мору", "сарадња са полицијом" и слично. Наравно, велика пера домаћег новинарства нису затражила ниједан доказ. То би им упропастило овако диван, кристално чист, напад на радикале.

Да су новинари, прво би се упитали ко је, уопште, тај Љубиша Поповић? Те препотентне новинарске персоне, које све знају, можда нису знале да је дотични Љубиша Поповић рођени брат Јасмине Јанковић, социјалне раднице о којој смо писали у шестом броју нове серије "Земунских новина".

Брат свети сестру

Чланак о њеним злоделима изашао је под насловом "Отимала станове старцима" и већ је из њега видљиво због чега је њен брат одлучио да се освети. Да подсетимо, Јасмина Јанковић уместо да се брине о старцима који су били под њеним патронатом, слала их је у старачке домове и болнице за душевно оболеле. Наравно, после тога би станови припадали Јасмини или њеном, за ту прилику разведеном, супругу. Писали смо о два таква стана за које смо имали сигурне доказе, али индиције су говориле да Јасмина у "резерви" има још барем четири тако отета стана. Сада смо увидели да смо са нашим текстом постигли пун погодак и изражавамо жаљење што нисмо наставили писање о разбојништву Јасмине Јанковић. Уједно, користимо ову прилику да најавимо серију чланака о злоупотребама социјалне раднице из Земуна која је својим поступцима дискредитовала ову хуману професију.

Још једна чињеница раздражила је Љубишу Поповића када је кренуо у свој осветнички поход. О његовој сестри је писао уредник "Земунских новина", Огњен Михајловић. И зато је у другој својој изјави, коју је уредно пренео "Дневни телеграф", Огњен Михајловић тај за кога је "типован" стан у улици Капетана Радича Петровића.

Велике, високообразоване, суперинформисане новинарчине, нису могле да пропусте тај "ситан" детаљ, ко је Љубишина сестра, тако да њихова "омашка" доводи до намерне замене теза.

Љубиша Поповић оптужује радикале приватно, ово није смишљен страначки напад. Он свесно користи своју страначку припадност, да би у своју личну освету увукао читаву странку чији је члан и тако не само повећао тежину својих оптужби него и обезбедио чврсту залеђину. Тако је изиграо не само јавност, него и своју

Одјеленје за градјевинаке и комунално стамбене послове РС Земун поступајући по захтеву Барбалић Ивана ради измене уговора о коришћењу стана, донело је на основу čl. 51. Закона о стамовању (сл. гласник РС 50/92, 76/92 и 33/93) следеће

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ захтев Барбалић Ивана за измену уговора о коришћењу стана бр. 02-989 од 3.12.1966. године и то тако што би именовани био одређен за закупца стана бр. 6 у ул. Капетана Радича Петровића бр. 12 у Земуну, после смрти оца Барбалић Драгутине.

Образложење

Овом Одјеленју упутио је захтев Барбалић Иван који тражи да буде одређен за закупца стана бр. 6 у ул. Капетана Радича Петровића у Земуну, после смрти оца Барбалић Драгутине.

Поступајући по поднетом захтеву, утврђено је следеће činjenično stanje:

Општина Земун је носилац права располагања и дејалца о коришћењу стана бр. 6 у ул. Капетана Радича Петровића бр. 12 у Земуну, површине од 67м², а стоје утврђено на основу извршене провере у евиденцији станова која се води код Овог Органа.

У поступку је узета изјава од Барбалић Ивана, који је том приликом изјавио да је његов отац Драгутин носиоц стамбеног права на преднетом стану а да су као корисници стана уписани: мајка Даница и он.

Нерво је да је отац преминуо 1994. године а да се мајка Даница налази на Ерку те да су отац и мајка, још док је отац био жив отишли да живе у Бајку на Ерку, где је отац поседовао двособан стан и након његове смрти мајка је остала у том стану.

Барбалић Иван је изјавио да станује у стану у ул. Капетана Радича Петровића у Земуну те да је закључио брак са супругом Миљаном 1987. године и да имају сина Боривоја рођеног 1990. године, напомињући да је супруга до момента закључења брака живела у стану у ул. Боривоја Стевановића бр. 21 стан бр. 10 у Београду, где је сада власник супруге Барбалић Миљана, која има пријављено пребивалиште у улици напред наведеној.

Заручен је у Беобанци у Београду Коларчева 3, а супруга је заручена у деђан вртићу у општини Вождовац.

Да би се са сигурношћу утврдила činjenica која личи користе наведени стан, службено лице овог Органа извало је доказ путем саопштења сведока са исте адресе, који су изјавили да Барбалић Иван са породицом станује и у стану у ул. Капетана Радича Петровића 1 у Београду, код таће те да са породицом одлази у Бајку код мајке.

Службено лице овог Органа извршило је увид у уговор о коришћењу стана бр. 02-989 од 3.12.1966. године и констатовало да је Барбалић Драгутин носиоц стамбеног права на стану бр. 6 у ул.

2.

Капетана Радича Петровића у Земуну, а као корисници стана уписани су: супруга Даница и син Иван.

Увидом у извод матичне књиге умрлих који је издат од уреда за општу управу Ријека, матични уред Бајке утврђено је да је под бр. бр. 6 извршен упис смрти Барбалић Драгутине дана 25.4.1994. године у Бајкој.

Увидом у фотокопију личне карте издате на име Барбалић Миљана од Градског суда 1987. године утврђено је да именована има пријављено пребивалиште у ул. Боривоја Стевановића бр. 21 у Београду, а увидом у уговор о поклону који је закључен између Олге Хелцер из Београда ул. Боривоја Стевановића бр. 21 стан 10 као поклонодаваца и Миљане Барбалић из Београда са исте адресе, као поклонопримца утврђено је да поклонодавац поклонја непокретност - двособан конфоран стан број 10 у ул. Боривоја Стевановића бр. 21 у Београду површине од 53м² својој кћери Барбалић Миљани.

Напред наведени уговор оверен је у Општинском суду у Београду дана 15.2.1993. године ОВ. бр. 2636/93.

Барбалић Иван је доставио овом Органу и сагласност његове мајке Барбалић Данице из Бајке, на вртићу која је оверена 28.6.1994. године у Секретаријату за послове управе и управљања у Ерку, а у којој стоји да је Барбалић Даница сагласна да њен син Барбалић Иван, буде одређен за закупца стана бр. 6 у ул. Капетана Радича Петровића бр. 12 у Земуну јер у истом станује од априла 1993. године јер живи у породичком стану на адреси на вртићу, Бајке.

Знајући у виду овако činjenično stanje, ово Одјеленје налази да Барбалић Иван има решено стамбено питање на други начин тојест у ул. Боривоја Стевановића бр. 21 у Београду стан бр. 10, где је власник његова супруга Барбалић Миљана.

Чланом 51 Закона о стамовању прописано је да у колко закупца стана услед смрти трајно престане да користи стан, закупач на том стану постаје лице које је било члан његовог породичног домаћинства и то по тачно утврђеном реду тј. најпре браћни друг - у конкретном случају Барбалић Даница која има решено стамбено питање такође на други начин јер живи и станује у Бајкој.

Истинично Закон прописано је да уколико нема браћног друге, закупач на стану постаје лице које је било члан његовог породичног домаћинства, уколико нема решено стамбено питање на други начин, али у конкретном случају Барбалић Иван има решено стамбено питање, а обзиром да је његова супруга власник стана у ул. Боривоја Стевановића бр. 21 у Београду.

С обзиром на овако утврђено činjenično stanje, одјеленје за градјевинаке и комунално стамбене послове РС Земун утврђило је да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 51. З. Закона о стамовању, па је наред наведеног одлучено као и диспозитивно решења.

Факсимил Решења из којег се види да су и компаније потврдиле да Барбалићи не станују у земунском стану

UGOVOR O POKLONU

naključen između: **Olge Helcer** iz Beograda, ul. Borivoja Stevanovića 21, stan 10, kao poklonodavca (u daljem tekstu: poklonodavac) i

Biljane Barbelić iz Beograda, ul. Borivoja Stevanovića 21, stan 10, kao poklonoprimalca (u daljem tekstu: poklonoprimalac)

Član 1.

Poklonodavac je vlasnik stana broj 10 na drugom spratu zgrade koji se nalazi u Beogradu u ulici Borivoja Stevanovića br. 21 koji je po strukturi dvosoban komforan stan površine 53 m², a koji je stekla otkupom od predhodnog vlasnika Izdavačkog preduzeća "Prosveta", Beograd, Dobračina 30 sa kojim je sačinila Ugovor o otkupu stana kao raniji nosilac stanarskog prava, a overila Ugov. predhodnog opštinskog suda u Beogradu pod brojem Ov. 15253/92 od 23. 11. 1992. godine, stan iz predhodnog stava nije knjižen u Zemljišnu knjigu.

Član 2.

Poklonodavac poklanja nepokretnost opisanu u članu 1 ovog Ugovora svojoj ćerki, poklonoprimalcu, koja poklon prima sa zahvalnošću.

Član 3.

Poklonodavac je saglasan da po overi potpisa na Ugovor o poklonu poklonoprimalac izvrši uknjižbu prava vlasništva na poklonjenoj stvari bez ikakve dalje saglasnosti ili privole poklonodavca, a kada se za uknjižbu budu stekli uslovi.

Član 4.

Stranke određuju vrednost poklonjenog stana na iznos od din. 3.787.880,00.

Član 5.

Eventualni porez na poklon predmetne nepokretnosti kao i ostale troškove u vezi sa prenosom vlasništva na poklonjenoj nepokretnosti snosi poklonoprimalac.

Član 6.

Ovaj Ugovor je sačinjen u šest (6) ravnoglasnih primeraka i stranke ga u znak prihvatanja potpisuju.

Poklonoprimalac

Biljana Barbelić
Biljana Barbelić
ul. Borivoja Stevanovića 21
stan br. 10
Medaković III
Beograd

Poklonodavac

Olga Helcer
Olga Helcer
ul. Borivoja Stevanovića 21
stan br. 10
Medaković III
Beograd

Факсимил Уговора којим је доказано да супруга
Ивана Барбалића има стан у власништву

странку која је насела његовим наводима.

Наша усташка борба

Читава акција је студиозно припремљена, проушашки београдски медији су поделили улоге и кренули у акцију. У улози пикадора појавили су се "Дневни телеграф", "Блиц", и још неке сличне фирме. А затим је, кад је терен припремљен, на центар арене сту-

пио страни часопис који излази у Србији, тзв. "Наша борба".

Уоквирено, на насловној страни, одмах испод чланка о смени Момира Булатовића, уредници (са великим "У") објављују пакет лажи о стану у улици Капетана Радича Петровића. Такав начин писања представља праву хајку, објавити чланак на насловној страни значи сврстати тај догађај у ред најважнијих и тако читаву ствар подићи на политички ниво. Управо они, нови-

нари и уредници "Наше борбе", најгласнији у борби за људска права, најављују протестни скуп и тако позивају руљу под туђе прозоре. Ако неко хоће да демонстрира, нека демонстрира, али позвати некога да дође под нечији прозор, то је класичан линч.

Знају то одлично у "Нашој борби", разликују они линч од демонстрација, али биће срећни тек када неко остане без главе.

То је њихова демократија, то је њихова Америка, која је у свој правни систем уградила институцију линча.

После, кад крв падне, напуниће они своје странице "немилим догађајем" а цепове доларима за обављен посао. Све ово они раде са великим задовољством.

Јер, најслађе је убити Србина у Србији.

Савет "Наше борбе"

Подло и покварено, овај папир са плавим заглављем, стаје отворено на једну страну, не дајући другој страни ни уста да отвори. Додуше, немогуће је очекивати да Орхан Невзати, Владимир Гоати, Јуриј Густинчић или Тибор Варали, све чланови издавачког савета "Наше борбе", уопште дају неком Србину да отвори уста. Они своје странице једноставно уступају новинарским почетницима да испљују своју загађену свест на свему што је српско. Са својим америчким капицама, уредно окренутим наопачке, као што то прописују нискобуџетни филмови о америчкој омладини, трчкарају у дубоком убеђењу да раде "праву ствар", као прави професионалци. Јадници који за мизерне паре обављају прљав посао за господу уреднике, таквим размишљањем сваким даном сами себи смањују шансу, не само да израсту у професионалне новинаре, него, што је много важније, у одрасле људе.

Ево неколико примера из чланка од 12. јула 1997. године, на којима се јасно види како функционише "новинарска" школа "Наше борбе": За њих је "...општинска власт дубоко загазила у својој акцији насилног стамбеног збрињавања морално-политички и национално подобног становништва земунског војводства". Објавили су квалификацију коју нису ничим аргументовали, за њих је то завршена ствар о којој нема расправе, зна се да влада терор тамо где су радикали и тачка. Затим, доказани непријатељ ове државе, адвокат који је повезан са свим антисрпским организацијама у свету, Никола Баровић, проглашава се, без пардона, "адвокатом оштећених". А оштећена је, правно, Општина Земун, чији је стан Барбалић покушао да отме. Много теже, морално, оштећени су они који су добили стан од Општине и којима се организује линчовање. Праве штете, срећом, још увек нема. Ако је буде, нема те новине која ће моћи проценити колико вреди нечија крв.

Усташа Баровић брани своје

Даље, без икакве провере, пуштају се изјаве зликовца Баровића, који свесно потпирује линч, а који тврди следеће: "Барбалићи су још пре рата имали држављанство Краљевине Југославије". Како само вешто овај плаћени преварант изврше општепознато. И Анте Павелић је имао држављанство Краљевине Југославије, имали су га сви рођени у тој несрећној држави, у којој су Срби први пут упознали Хрвате. Усташки портпарол Баровић, даље наставља: "1946. године стекли су југословенско држављанство, па су самим тим Иван Барбалић и његова мајка држављани ове земље". Све је рекао, али је као и Иван Барбалић прећутао најважније, да сви одреда, Иван, Даница, супруга Биљана и син Дарио, имају држављанство нове НДХ.

Имао је осим "хуманих" разлога адвокат Баровић и много опипљивијих разлога да заступа Барбалиће. Он је тај, који је у договору са Иваном Барбалићем, био задужен за чување стана, стана који је у датом тренутку требао да постане његово власништво. Да је Иван добио од Општине овај стан, одмах би био откупљен на име адвоката Николе Баровића. Наиме, из овог стана су својевремено одвежене ствари Барбалића и усељен намештај Николе Баровића. Ипак, негде у децембру прошле године, из стана у Капетана Радича Петровића, исељен је и овај намештај из разлога који је остао непознат комшилуку. Све ово тврди једна од комшиница која уплашена руљом испред зграде, ни за живу главу не дозвољава да јој се објави име. Дакле, Баровић је човек са највише мотива у читавој причи, тако да не чуди жестина и бруталност квази-правних напада овог Хрвата рођеног у Загребу, који сада чита лекције Србима у њиховој држави.

Што се тиче 1946. године, Барбалићи могу да се похвале још ранијим доласком у Земун.

Први Барбалић дошао је у Земун 22. "липња" 1944. године. Одлуком поглавника премештен је из Карловца Иван Барбалић, деда данас "општећеног" Ивана, и то за професора "Државне мужке гимназије у Земуну" ("ж" у имену гимназије је део усташке граматике). У стану који му је додељен, у улици Капетана Радича Петровића 12, пре Барбалића, живео је један поручник Краљевске Војске, којег су убиле усташе одмах по окупацији Земунa.

Поуздано се зна да тада, када су се Барбалићи усељавали, није било медијске кампање и прозивања испод прозора.

Нити је било могуће да се неко обрати било којој амбасади, као што је то одмах урадио садашњи наследник имена Ивана Барбалића, у својој жалби Хрватској амбасади у Београду.

Што се тиче његових адвокатских квалитета, они су заиста скромни. Баро-

SUGLASNOST

Ja Barbalic Danica iz Baške, Na vrti 1, suglasna sam da moj sin Barbalic Ivan bude određen za zakupca stana u ulici Radica Petrovića 12, stan broj 6, Zemun. S obzirom da ja u istom ne stanujem na ovoj adresi od aprila meseca 1993.god., a nalazim se u porodičnom stanu na adresi Na vrti 1, Baška.

Baška, 28.6.1994.

Barbalic Danica
Barbalic Danica

Potvrđuje se, da je

Barbalic Danica

iz Baške, Na vrti 1

vlastoručno potpisao ovu ispravu - priznao potpis na c

ispravi za svoj potpis.

* Identitet potpisaloca isprave utvrđen je na temelju osobn

osti - putovnice - svjedoka - osobno poznat

Urednica o općinskim

poslovima i takodra u iznosu od HRD 5.00

naplaćenja i poručena na primjerku

za arhivu.

Urednica o administrativnim

poslovima.

REPUBLIKA PRIMORSKO-GORANSKA

Obavština za poslove uprave i upravni nadzor u Krku

ODJEL OPĆE UPRAVE

Klasni broj: 94-01

Urbroj: 21-2-01-04

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

28.6.94

M. Štanić

Факсимил "сугласности" Данице Барбалић којом је "сугласна" да њен син наследи станарско право и уједно открива где, у ствари, живи

вић спада у ред адвоката који дижу велику праšину, уместо да се позабаве чињеницама. Оскудног знања овај галамџија покушава да медијском халабуком оконча процес, да читав правни систем српске државе прогласи кривим и пре почетка суђења. Машући подршкама којекаких белосветских антисрпских удружења, настоји да наметне решење које њему одговара. Спретнији је пред камерама, него у судници. Овај Загребчанин рачуна да је Србима у прошлом рату наметнут комплекс који их блокира у супротстављању ултиматумима, па да ће радије попустити његовом притиску, не упуштајући се у правну природу целе ствари.

Колико је дрзак, безобзиран и колико уопште не познаје правни аспект читаве ситуације, говори и чињеница да је лагао како нико од нових станара нема држављанство Србије, те да је Војислав Шешељ грађанин тамо не-

какве Б и Х. Нити се потрудио да сазна истину, нити га истина интересује.

То су проверене усташке методе, усавршене на Западу. Тако ради "Студио Б", тако ради и "Наша борба", која се под овом фирмом само штампа да би могла да се продаје. Ко би куповао новину под њеним правим именом - "Њихова усташка борба".

Ова новина, чији су кадрови са успехом завршили титоистичко-усташку обуку у вођењу специјалног рата, одлично барата свим средствима ове школе. Више од пет деценија смо гледали етикетирање, оптужбе које су одмах значиле и пресуду, замене теза, констатације изведене без икаквог основа, али о којима није било никакве расправе. Сав тај наук испалује се на власт у Земуну. Тако је: "Општина Земун продала стан по умањеној цени од 29.415,81 динара". Оно што је за све грађане откуп стана, овде је продаја.

Српска Република
Општина Земун
Београд

П-3463/95
ИСЕЉЕЊЕ

ОПШТИНСКИ СУД
У БЕОГРАДУ
17-11-95
ПРИМЉЕНО

ОПШТИНСКОМ СУДУ У БЕОГРАДУ
Београд
Булевар Ленјина бр. 16

ТУЖИЛАЦ: ОПШТИНА ЗЕМУН коју заступа Општинско јавно превозно-бренилаштво општине Земун, Земун, ул. Косовске бр.9--
ТУЖЕНИ: БАРБАЛИЋ ИВАН из Земунa, ул. Капетана Радича Петровића бр. 12 стан број 6

Т У Ж Б А
Рад: Иселjenja

Тужилац Општине Земун је носиоц прва располагања и девалец на коришћење стана бр.6 у ул. Капетана Радича Петровића бр.12 у Земуну, површине од 67м² на коме је по евиденцији носиоц станског прва Барбалић Драгутин, који је преминуо.

Доказ: Извод из матичне књиге умрлих

Након његове смрти Одјелjenju за градјевинске и комунално-стамбене послове са захтевом за измену уговора о коришћењу стана обретио се његов син Барбалић Иван, али је захтев за измену уговора одбијен решењем број:360-323/94 од 20.04.1995. године а обзиром да тужени има решену стамбену потребу на други начин је његова супруга Барбалић Билјана власник стана бр.10 у ул. Боривоје Стевановића бр.21 у Београду.

Доказ: Специјални предмет број: 360-323/94

Ирме томе, како тужени не испуњава законске услове да настави са коришћењем наведеног стана, тужилац предлаже да се овај предмет распрва, изведе све предложене доказе, а сваког туженог у својству перничне странке као и његову супругу у својству сведока и након тога донесе

ПРЕСУДУ

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени Барбалић Иван из Земунa, ул. Капетана Радича Петровића бр.12 стан број 6 да се са свим лицима и

- 2 -

створила испријати из стана број 6 у ул. Капетана Радича Петровића број 12 у Земуну, у површини од 67м² те да стан испријати од свих лица и створи према тужиоцу Општини Земун на слободно коришћење и располагање а у року од 15 дана по превасносниости пресуде под претњом принудног извршења.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу накнади трошкове перничног поступка у року од 15 дана по превасносниости пресуде под претњом принудног извршења.

Милош Ковчевић
ОПШТИНСКИ СУД
У БЕОГРАДУ

Факсимил тужбе за иселjenje, из 1995. године, из кога се јасно види да је Иван Барбалић лажно оптужио радикалску власт

Огромна цифра њима је "умањена", а што је најважније и што је прећутано, цену откупа формира Град Београд, а не Општина Земун. Колико се у институцији под окриљем Зорана Ђинђића одлучи, толико се плаћа. А то што је "јефтино" плаћено, скоро 10.000 нема-

чких марака, некада се у овој земљи плаћало стотинак марака.

За тих стотинак немачких марака могао је да за сва времена обезбеди своју породицу покојни Драгутин Барбалић, само што је у Хрватску потрчао још много пре него што је на снагу ступио Закон који је омогућио откуп

станава. Али авај, зов родног краја био је јачи. Ипак, вероватније је да су Барбалићи покушали да седе на две столице, у две државе и тако профитирају на ономе што је свима донело несрећу.

Све то, наравно, нема никаквог утицаја на доношење коначног суда "Наше борбе" и "Студија Б".

Они су своју пресуду већ имали у целу када су кренули на терен, у улици Капетана Радича Петровића. Тамо су ишли само да направе неколико фотографија са лица места.

"Студио У"

Наравно, "Студио Б", који је само осветљена "Наша борба", синхронизовао је своју акцију са овим часописом, на нивоу који је далеко од очију јавности. Једва је дочекао овај електронски медиј да упути позив професионалним шетачима да се скупе у уској земунској улици, не би ли дошло до крвопролића. Све ово је већ виђена тактика, диктирана из централе ове ТВ станице, америчког CNN-а. Оваквом акцијом постижу се два ефекта, екран се напуни "привлачним" сценама насиља, а потом се, уходаним начином оптужи само једна страна за инцидент. У том случају, знајући праксу америчких медија и њихових експозитура у Србији, десило се да када разјарена руља упадне у стан, у којем су нови станари, и када буду поклани, "Студио Б" оптужи жртве, а не злочинце. То је уобичајена пракса усташке, Туђманове, телевизије, која је инструисана и координисана из истог центра. Да је "Студио Б" заиста усташка телевизија није потребно доказивати само на овом, последњем примеру.

Читава концепција ове телевизије постављена је тако да шири међу Србима оно што се зове "хрватска култура". Недавно, овај студио је био засут протестима због дугометражног снимка концерта "Прљавог казалишта", на којем су загребачки "дечки" извели своју "складбу" познату под именом "Ружо Хрватске". Све уз витлање шаховницама. Био је то пробни балон, да се види колико је одмакао процес уништавања српског националног бића, после кога је настављено са прогурањем хрватских и муслиманских погледа на свет.

Убацивање страних музичких нумера оправдава се у стилу "важна је музика, то је само песма", а истина се заобилази иако је опипљива. Гледајући "Студио У" стиче се утисак да Београд и Србија немају ништа своје, деградирају се сви домаћи музичари и уступа место музичким пацерима који ни у својим матичним земљама немају простора за промоцију.

То је први корак у отупљивању сопственог националног духа, који не осећајући шта се то догађа, полако губи властиту критичку оштрицу. После тога сервирају се мало крупнији залогаји, аутономија Војводине или Ра-

Z A P I S N I K

O saslušanju Berbelić Ivana, održanom u Odeljenju za komunalno stambene i građevinske poslove SO Zemun, dana 14.6.1994.godine.

P r i s u t n i s u

Službeno lice,
Novković MilenkoZapisničar,
Beščarević VericaStranka,
Berbelić Ivan

По позиву приступио је Бербелић Иван лично л.к.бр. 091814, издате од ССУП-а, 5.2.1991.године, рођен од оца Драгутине, 1949.године, у Земуну, са пријавом пребивалишта у ул. Радића Петровића бр. 12. у Земуну, па на питање слушбеног лица извјестује следеће:

Мож отац Бербелић Драгутин, носилац је стамбеног права бр. стана 6. у ул. Радића Петровића у Земуну по уговору о коришћењу стана, од 1966. године, а као корисник стана уписани су и супруге Даница и син Иван. У међувремену отац Драгутин је преминуо 1994. године, а мајка Бербелић Даница, налази се на Крку, а још док је отац био жив њих двоје су отишли у Београду на Крку, где је отац поседовао двособан стан у старој породичној кући тако да је мајка након њене смрти остала на Крку а отац није тамо преминуо. Отац није био запослен у Београду у Београдској Школи а 1980.године, налазио се у пензији, а мајка је била запослена у Деђијем вртићу "Др. Симе Милошевић до 1980.године, од када се и она налази такође у пензији.

У предметном стану станујем од родјења а у међувремену сам закључио брак, са Бербелић Биљаном 1987.године, у општини Земун, а из тог брака имам сина Бербелић Делије рођеног 1990.године. До моменте закључења брака моја супруга Биљана живела је у стану у ул. Боривоје Стојеновића бр. 21. стан бр. 10, а тај стан је њена мајка Нерога Олга пренела је на моју супругу Бербелић Биљану, а сада у стану у Београду њена мајка нема станује и нема више деце само ћерку Биљану, а из наведених разлога моја супруга је пријављена у ул. Радића Петровића у Земуну.

Ја сам запослен у "Београдци", у Београду ул. Коларчева бр. 3. а супруге је запослена у Деђијем вртићу на општини Вождовца.

Под пуном кривицом одговорношћу изјављујем да ни ја ни супруга као ни дете осим наведених непокретности не поседујемо дугу непокретног града Београда. Пошто очеве супруге не волимо се оставински поступак није имао дугих непокретности осим ауто и девизних књижица.

За овим се доноси следећи

З а к л ј у ч е н и к

Налаже се странци да достави овом органу извод из матичне књиге венчањих са себе и супругу, а потврду од предузетца у којима ће бити наведено на којој су адреси пријављени у предузећима у кадровској служби, као и сагласност од мајке Бербелић Данице, у којој ће бити наведено да ли је она сагласна да син Иван буде одређен за закупца стана односно да ли је стан непустила и престала да га користи.

Није било више питања, списани гласно диктиран и исти потписан.

Službeno lice,

Zapisničar,

Stranka,

Факсимил Записника у којем је Иван Барбелић изјавио да нема друге некретности на територији града Београда

више никада ниједан Србин не успротиви усташа, да мирно гледа како се одваја Војводина, Космет, Рашка. Да мирно крене на кланицу, када дође ред на њега.

Још имовине у Београду

Петљавини на велико, претходила је петљавина на мало. Да су се имало удубили у целу причу, дотични "новинари" лако би открили да су Барбелићи већ дуже времена покушавали да на све начине узму оно што им не припада. Када су увидели да им неће проћи да Иван постане носилац стамбеног права, Барбелићи поново уводе у игру Даницу. Потезе пут ова "стара Земунка" са Крка и после неколико година појављује се у Општини Земун. У Записнику од 7. јуна 1995. године, само мало после одбијања захтева Ивана Барбелића, Даница је сама

себи противуречила. Даница каже: "Без обзира што сам ја од 1991. године у дужем времену била у Башкој, нисам одјавила ни пребивалиште са адресом у Земуну а овластила сам сина Ивана, тј. опуномоћила сам га да може у моје име дизати пензију, јер ја имам отворен текући рачун у "Југобанци", у Главној улици у Земуну.

Напомињем да сам, од 1980. године, па до 1990. године, у Башкој боравила у летњем периоду.

Од 1991. године, па до сада, нисам долазила из Башке, тј. сада сам први пут дошла". Даница тврди да ће "вероватно и даље долазити", па тражи да буде одређена за закупца стана после супругове смрти. Истовремено, тражи да њен син Иван и даље остане корисник стана, иако његова супруга Биљана има стан у власништву. Вероватно несвесно, Даница уноси још један моменат у Записник: "Поред овог

шке области, све уз планско заглупљивање гледалишта. Намерно се ствара утисак како је Београд довољан сам себи, и како су разне аутономашке или сепаратистичке тенденције одговор становништва тих крајева на оно што је згрешио Београд. То је исти онај осећај кривице који су усташе, систематским радом у свим областима, покушале да наметну Србима са западне обале Дрине, како би на кланицу отишли као 1941. године. На тој телевизији свакодневно се ствара илузија да "све преко" нема никакве везе са Србијом и нарочито Београдом. За њихове камере су Барбелићи "стари Земунци" и не пада им на памет да дубље анализирају шта то, у ствари, значи. А зна се како су Хрвати дошли у Земун.

Откуд Хрвати у Земуну

Анте Павелић, усташки поглавица, плански је насељавао читаво време рата хрватско "пучанство" правом линијом кроз Војводину, од Славоније, све до крајње тачке, до Земуну. Ови овде, у Земуну, били су "љути граничари" пробрани од најбољих, најгорљивијих усташа. Јер, требало је да чувају НДХ на најосетљивијем месту, одмах преко пута Београда. И да нападну, кад за то дође време. Тако је у Земуну и стигао Иван Барбелић, деда данашњег "грађански" оријентисаног Ивана. Имао је веома важан задатак, да "подучава мале хрватиће", како би израсли у квалитетне усташе. Тако важан задатак поглавица не би поверио било којем свом индијанцу. Морао је Иван Барбелић сениор да има посебне "одгојне" квалитете.

Хрвати у Земуну никада пре Другог светског рата нису били "стари Земунци". Тај придев је увек био резервисан само за аутохтоно становништво. Пре свих за Србе, којих је увек било највише, затим за Немце, Јевреје, Мађаре и Словаке. Било је ту још неки мањих група, као што су Цинцари, али Хрвати су увек били на маргинама земунских хроника.

Чак и када се гледа по међународним стандардима, Барбелићи не могу бити Земунци. У Европи је прихваћен стандард по којем се тек четврта генерација третира као грађанство тога града и не улази у имиграционе статистике. Дакле, први Барбелић који је рођен у Земуну, Иван, није Земунца. Ни његов деда Иван, ни отац Драгутин, нису рођени у Земуну. Његов син Дарио, рођен у Земуну такође није Земунца. Тек Дариов унук може да се прогласи за Земунца, тако да констатација "стари Земунца" служи само као аргумент да се докаже како су "дивљи истерали питоме".

Све то не споминући, како су дивље усташке хорде истеривале људе, да се обезбеди "животни простор" за Барбелиће, "Студио Б", "Наша борба" и њихови шегрти терају своје и линчују Србе на очиглед целе Србије. Да се

Z A P I S N I K

o zaključenju Barbalić Danice održanom u Odeljenju za građevinske i komunalno stambene poslove SO Zemun dana 7.06.1995. godine

PRISUTNI:

Službeno lice,
Novaković Milanka

Zapisničar
Vlajković Gladjana

Stranka
Barbalić Danica

Pristupila je Barbalić Danica, lično lk. br. 770004 izdata od SHP-A Beograd 1980. godine sa trajnom važnošću, rođjena od oca Mije 1920. godine u Zagrebu sa prijavom prebivališta u Ul. Radića Petrovića 22 u Zemun, pa izjavi sledeće:

Moj pokojni suprug Barbalić Dragutin nosilac je stanaškog prava na stanu br.6 u Ul. Radića Petrovića br.12 u Zemun, a po ugovoru o korišćenju stana od 3.12.1966. godine. Kao korisnici stana upisani smo sin Ivan i ja.

Suprug je bio zaposlen u srednjoj ekonomskoj školi u Zemun, a ja sam bila zaposlena u dečijem vrtiću DR Simo Milošević i oboje smo otišli 1980. godine u penziju.

Pored ovog stana moj suprug je bio vlasnik jednosobnog stana u Baškoj i tamo smo mi odlazili u letnjem periodu sve dok se nije pogoršala situacija u zemlji tako da kada smo otišli 1991. godine zbog sveukupne situacije, praktično nismo mogli ponovo doći u Zemun a osim toga nismo imali srednju dokumentaciju tj. ni suprug ni ja nismo imali produžene pasoše i kasnije kada smo to izregulisali suprug se razboleo i preminuo je u Baškoj marta meseca 1994. godine.

Posle njegove smrti sproveden je ostavinski postupak tako da sam ja sada vlasnik predmetnog stana koji se nalazi u jednospratnoj privatnoj porodičnoj kući.

Moj sin Ivan zaključio je brak 1987. godine sa Helcer Biljanom koja prvih nekoliko godina je najzamenično boravila i u stanu u Zemun i u stanu svojih roditelja u Ul. Borivoja Stojanovića br.21 u Beogradu, a kasnije je preminuo snahin otac i u stanu je ostala njena majka sama.

Verovatno iz zdravstvenih razloga njena majka je htela da se osigura i obezbedi pa zbog toga stan u ulici Borivoja Stojanovića br. 21 poklonila ćerki Biljani.

Uglavno u stanu br.6 u Ul. Radića Petrovića br. 12 u Zemun najpre smo stanovali nes troje tj. moj suprug i ja i sin Ivan a nakon našeg odlaska u Bašku u stanu je ostao sin Ivan a nekoliko godina po zaključenju braka, tačnije 1991. godine došla je i njegova supruga Biljana i sin Dario koji žive i stanuju u predmetnom stanu.

S obzirom da sam rođjena u Zagrebu je imam Hrvatsko državljanstvo, ali ne ovo novo već ono od ranije a takođe i suprug pok. Dragutin imao je Hrvatsko državljanstvo.

Bez obzira što sam ja od 1991. godišnjem dužem periodu bila u Baškoj nisam odjavila ni prebivalište sa adresom u Zemun a ovladala sam sina Ivana tj. opunomoćila sam ga da može u moje ime dizati pensiju, jer ja imam otvoren tekući račun u Jugobanci u Glavnoj ulici u Zemun.

Napominjem da od 1980. godine pa do 1990. godine u Baškoj sam boravila u letnjem periodu

Od 1991 godine pa do sada nisam dolazila iz Baške tj. sada sam prvi put došla 6.06.1995. godine ali u mom odsustvu u stanu je bio sin Ivan sa njegovom porodicom.

Pored ovog stana u Zemun moj sin je vlasnik 1/4 privatne porodične manje kuće na Voždovcu, koju je nasledio od oca Dragutina a u toj kući sada živi Dragutinova kćer sestra Perić Dobrila i koristi doživotno i to dve sobe, kuhinju i kupatilo, tako da bi moj sin Ivan mogao ući eventualno u fiktivni posed označene nepokretnosti posle teškine smrti a za sada on stanuje u stanu u Zemun.

U stanu u Zemun nalaze se i moje stvari i Ivanove stvari. Verovatno će se u kratkom roku ponovo vratiti u Bašku ali će ponovo verovatno dolaziti pa iz tog razloga tražim da ja budem određene za zakupca stana posle smrti supruga.

Napominjem da moj sin Ivan takođe dolazi kod mene u Bašku ali uglavnom za vreme godišnjeg odmora sa sinom i suprugom.

S obzirom da sin sve vreme stanuje u stanu tražim da on i dalje bude upisan kao korisnik stana, a eventualno i članovi njegove porodice.

Nije bilo više pitanja pa pošto je zapisnik glasno diktiran isti se potpisuje.

Službeno lice

Zapisničar

Stranka

stana u Zemun, moj sin je vlasnik 1/4 privatne porodične kuće na Voždovcu, koju je nasledio od oca Dragutina, koju je nasledio od oca Dragutina... "U nastavku Dаница даје своје виђење располагања овом имовином, иако је јасно из Решења Четвртог општинског суда у Београду, од 17. априла 1995. године, да је у оставинском поступку иза Драгутина Барбалића, из Башке, његов син Иван наследно "Сувласништво у делу куће у улици Адмирала Вуковића број 23 и три зграде означене као зк.тело 2, као и одговарајуће право коришћења кп.2402-земљиште без зграде, у површини од 3 ара и 26,80 м2, уписано у зк.ул.бр. 23 КО Београд 3, СО Вождовац". Овде се ради о кући која гледа на улицу и три мање куће у дворишту, каквих је много у Београду. Следи списак осталог наслеђа, али је већ ово довољно да се схвати да је Иван Барбалић направио још један прекршај, прекршај који је, несвесно, разоткрила његова мајка Даница је превидела чињеницу да је њен син дао Општини Зemun лажну изјаву, покушавајући да сакрије имовину у свом приватном власништву, у другом делу Београда и тако изгуби сваку могућност да се користи општинским станом. У Записнику од 14. јуна 1994. године Иван Барбалић је дословно изјавио: "Под пуном кривичном одговорношћу изјављујем да ни ја ни супруга, као ни дете, осим напред наведених непокретности, не поседујемо другу непокретност града Београда. После очеве смрти, не води се оставински поступак, није имао других непокретности, осим ауто и девизне књижице". Те "напред наведене непокретности", које је Барбалић одлучио да спомене, су стан у власништву његове супруге и двособан стан у породичној кући на Крку. Ни спомена о кући на Вождовцу, вероватно што је био свестан да поред свог и жениног власништва нема шанси да задржи и општинско власништво.

Одлично је знао да је његов покојни отац имао наследство још од 24. децембра 1960.године, али је свесно слагао да покојник "није имао других непокретности града Београда".

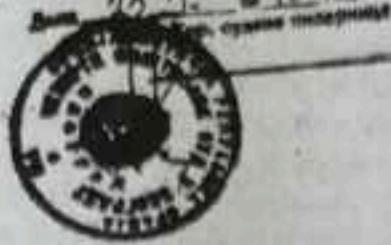
Све лажи Барбалића

Барбалићима се једно мора признати. Није им лако. Разапети су између силних некретнина које не стижу ни да обиђу. Што се тиче њихове имовине на Крку, Даница је признала да је у породичној кући у Башкој, на адреси необичног имена, На врти 1. Као што је познато, она овом имовином може да располаже само ако је хрватски држављанин, такав је Фрањин закон. Значи, Даница има "домовницу".

Али, није то све што Барбалићи поседују на овом прелепом острву.

Рачуни комуналних услуга од 5.9. 1996. године до 28.2.1997. године, издати на Крку, а на име Ивана Барбалића, доказују да је он пријављен у месту Крк, на адреси Стјепана Радића б.б.

Факсимил Записника у којем Даница Барбалић открива да њен син има још некретнина у Београду, иако се годину дана раније Иван заклео да их нема

ОПШТИНСКИ СУД У БЕОГРАДУ, 1. то
судија Славољуб Станић у оставинском поступку иза пок. Барбалић
Dragutina бив. из Башке, На врти бр. 1, дошло је ван рођања
дана 17.4.1995. године,

РЕШЕЊЕ

I

Иза пок. Барбалић Dragutina, бив. из Башке,
На врти бр. 1, роденог 14.4.1920 године од оца Ivana, умрлог
25.3.1994. године, остала је заоставштина коју чини:

- Сувласништво у делу од 1/4 куће кућнин
број 23 у улици Адмирала Вуковића и три зграде означено као
зк.тело 2, као и одговарајуће право коришћења кр.2402-земљиште
без зграде у пов. од 3 ара и 26,80 м², уписано у зк.ул.бр.
23 КО Београд 3, 30 Вождовац.

- сачувана средства на штедној књижици
Југобанке бр. 12-01-62546-7.

- новчана средства на девизној штедној
књижици Беобанке бр. 32-031-037-0.

- путничко возило марке VW, тип 1300,
број шасије 119474073, број мотора F 1585770, година произвођача
1969., рег.бр. BG.105-170.

II

ОГЛАШАВА СЕ за наследника на заоставштини
иза пок. Барбалић Dragutina, бив. из Башке, по законском основу
наследовања с. под теретом накнаде евентуалних оставинских
дугова до висине вредности наследне имовине:

1. BARBALIĆ IVAN, син остављоца из Јужна,
Радића Petrovića бр. 12, који је јунемоћник Комадинић Слободан
advokat из Јужна, Омладински трг бр. 3.

III

ДУЖАН ЈЕ оглашени наследник да на име
судског паушала на иро рачун, судск. бр. 40815-895-1375.

Факсимил Решења IV општинског суда којим је, после оставинске расправе,
Иван Барбалић наследио од оца имање на Вождовцу

тачније, да и на тој адреси има кућу у
свом власништву.

Ови рачуни откривају и једну вео-
ма важну чињеницу. Наиме, са десне
стране, одмах испод имена и адресе,
налази се матични број Ивана Барба-
лића. Овај матични број, 0056823, не-
побитно доказује да Иван поседује "осо-
бну" карту, а самим тим и да је држав-
љанин Хрватске. На хрватском новго-
вору, то значи да је овај "стари Зему-
нац" власник "домовнице", што ће
рећи држављанства, "путовнице" што
у преводу представља пасош и свих ос-
талих погодности које му проистичу
из статуса хрватског држављанина.
Исто као и његова мајка Даница.

Колики је тај други објекат којим
располажу Барбалићи, нисмо успели
да утврдимо, али је из рачуна за "ко-
муналну накнаду" видљиво да Дани-
ца паралелно плаћа трошкове за два
стана на истом кућном броју. Једна
стамбена јединица је величине 27 ква-

дратних метара, а друга је нешто већа
и износи 29,3 м². Сви рачуни су уред-
но плаћени, што доказује да су "Зему-
нци" читаву годину провели на Крку.
Све усташке "Олује" нису дотакле
ову породицу, они су се безбрижно баш-
карили у Башкој. И они су, вероватно,
пратили шта се догађа са Србима у
Крајини, али не са зебњом, него стра-
сно, навијачки.

То што се два стана под Даници-
ним директним патронатом, воде на
истој адреси, знак је само да ова поро-
дица остварује приходе од туризма.
Кућа је, очигледно, подељена на две
независне јединице, једну у којој су они
и другу која служи за издавање. Да
своју будућност планирају баш у Ба-
шкој, речито говори следећи доку-
мент, признаница којом је Иван Бар-
балић уплатио "накнаду за гробље за
1995. годину" и то 29.9.1995. године. То-
лико о Ивановој изјави да само у лет-
њим месецима борави у Башкој.

Да од туризма има пајде, па чак и у
мртвој сезони, види се из уплатница
"Ријечке банке" којима је у ову банку
улагала Даница Барбалић. Рачуни да-
тирани 3.10.1996. године и 22.11. исте
године, у Башкој, показују да је Дани-
ца Барбалић улагала хрватске куње у
"Ријечку банку". Уједно, рачун од 17.
4.1997. године доказује да је у Башкој
боравила најмање до тог датума и да не-
ма говора о томе да живи у Земуну.

Наравно, то јој није сметало да сла-
же пред камерама како јој је проваље-
но у стан и да је, кренувши на одмор,
оставила пун фрижидер хране.

Постоји гомила доказа да ови држа-
вљани Хрватске нису користили стан
за који тврде да је њихов. На пример,
трошкови за комуналне услуге нису
плаћани по годину-две, што се јасно
види из приспелих признаница.

За дом спремни

"Земунци" Барбалићи имају заис-
та дугачку породичну "повијест". Де-
да Иван, зачетник "земунске лозе" Бар-
балића је, као што смо видели, у
"лишњу" 1944. године, наредбом по-
главника послат у Земун. Колико је
Земунац, говори и дописница са вели-
ким усташким знаком, која је адреси-
рана на "Иву Барбалића, професора
Женске реалне гимназије у Карлов-
цу". О њему има мало података који
су нам данас доступни, али о његовом
сину Драгутину има много више за-
нимљивог штива.

На једној другој дописници, из Не-
мачког Рајха, са Хитлером на поштан-
ској марки, од 27. октобра 1944. године,
Драгутин Барбалић се јавља својој
Даници (са девојачким презименом
Швиџир) из места Филах. Дописница
је адресирана на Загреб, где је Даница
у то време живела и радила, а Драгу-
тин јој пише о својој турнеји кроз Хи-
тлерово царство. У неколико редова
саопштава јој следеће: "Јучер сам ти
се јавио из Марибора гдје сам стигао
у пола три по подне. Одмах смо ишли
даље, у Клагенфурту у други влак и
сада смо у Филаху гдје смо стигли
исти дан у 9 на вечер. Дакле, до сада
најидеалније. Сада долази најтежи
дио пута кроз Италију. Отсјели смо у
хотелу и настављамо у десет у јутро
преко Тревиза на Удине и даље. Од
Марибора нас стално прати киша, а
данас пада као из кабла. Ми смо сви
добро. У писму пуно више. Жао ми је
да ниси ишла са мном јер су збиља
лијеви крајеви.

Ово мјесто гдје смо сада је у Алпа-
ма и дивно је. На карти неш најбоље
видјети гдје смо".

На први поглед, ништа необично.
Писмо једног момка девојци која га
чека. Ипак, Драгутин путује са краја
на крај Хитлерове империје, из НДХ
у Трећи Рајх, и то пред крај рата, 1944.
године. Са неком групом, са којом је
и раније путовао по Немачкој. "До са-
да најидеалније", његов коментар на
брзину којом је стигао од Клагенфур-

српске имовине у новој НДХ. Осим тога, има и везе на вишим нивоима хрватске власти, тако да је успевао да прода и оно што је изгледало немогуће. Наравно, српска имовина у Хрватској не може, ни приближно, да постигне праву цену, али људи су срећни ако извуку макар делић онога што су стицали годинама и генерацијама. То је био главни "бизнис" Ивана Барба-

лића, који му је омогућио лагодан живот. Оваквим зеленашењем, богаћењем на туђој муци, Барбалић се бавио свих ратних година. За њега није било проблема у Хрватској ни у јеку најжешћих ратних операција, ништа није ометало његово излеживање на Крку. Заузврат, имао је шта да "одрали" у Београду. Зар постоји још неки највиши Србин који верује да у Хрватску

обичан смртник може ући без "путовнице", а када покаже овај документ да га, једноставно, пусте да прође? И још када му у том папиру пише да долази из Србије? Ако ништа друго, привели би га на информативни разговор, уколико сам не би тражио контакт са усташком обавештајном службом.

Тако да остаје велико питање који је, у ствари, прави "бизнис" Ивана Барбалића. У одговору на ово питање много може помоћи чињеница да није пропустио ни једну ратну годину да прође путем Београд-Загреб, додуше преко Мађарске, мало дуже и теже. Исто као и његов отац.

Усташка школа специјалног рата

И док је Иван Барбалић представљен као жртва, нико се не пита шта се догађа станарима у Капетана Радича Петровића, на броју 12. Против њих се води прави специјални рат, као из уџбеника оверених у усташкој терористичкој школи. Преко телефона, од раног јутра до дубоко у ноћ, смењују се непознати гласови који прете и вређају на најгнусније могуће начине. Ове псовке имају један посебан начин, спомињање српске мајке и свега што је српско. Станарима се, у сред Београда, прети јамама и камама. Кол ових анонимних усташа постоје две врсте инспирације, једна је везана за Други светски рат, а она много сочнија је повезана са усташким злочинима у овом најновијем рату. "Стоко српска селићеш се опет" је уобичајена фраза која се може очекивати када се подигне слушалица. Претње кашикарама спадају у најбезазленије, али оно што није безазлено је свакодневно окупљање разноразних "грађана", међу којима увек има неколико кршних момака који испод летњих мајица носе нападно прикачено оружје. Изазовно парадирјући са "избочинама" на гардероби ове "демократе" дају телефонским претњама додатну аргументацију. То је право лице "демократа" и "мировњака грађанске оријентације". Када се споји оваква демонстрација силе са непрестаним телефонским иживљавањима, добије се јасна слика о добро координисаној и темељно испланираној акцији усташке подземне организације у Земуну.

То је оно што се не види, што се ради заједно са кампањом у усташким медијима.

Каквим се све преварама служе усташе у Земуну, говори речито и пример једног "шетача" са штрафте испод прозора стана у улици Капетана Радича Петровића.

Господин типа гошпар

Првог дана окупљања, њих двалесетак, изазивачки је пиљило у прозоре, несвесни да се међу њима шета један од станара којег је живо занимало какви се то људи окупљају испод ње-

PONIKVE d.o.o.
51500 KRK
Stjepana Radića 1
Tel.: (051) 22 12 20

RACUN KOMUNALNIH USLUGA

RI BANKA ZA BARBALIĆ IVANA I
S. RADIĆA B.B.
51500 KRK

RAČUN BR. 47212

DATUM 28/02/97
DOSPLIJEĆE 18/03/97
ZA PERIOD 16/12/96-28/02/97

MATIČNI BR. 0056823
ŠIFRA SPOJA 00270310002 0 000
BROJ VODOMJERA 464783

OPIS	STARO STANJE	NOVO STANJE	RAZ. LIKA	PAUŠAL	KOLIČINA	CIJENA	SVOTA
utrošak vode	64	64	0	15	15	4,91	73,65
kanalizacija					15	1,23	18,45
održ. vodomjera po danima					74	3,62	8,93
Poštarina							1,40
							102,43

Zbog prijedne zakona na PDV dostavite nam jedinstveni matični broj građana poštom ili telefonom 221-220.

M-18-3

ZAVOD ZA PLATNI PROMET

PRIZNANICA Šifra: 21423

[51523] [BASKA] [NA VRTI] [1]

Uplatilo je BARBALIĆ DANICA

51523 BASKA NA VRTI

Svrha doznanak: KOMUNALNA NAKNADA
ZA 01. 06. MJESECA 1996. GOD.
S: NA VRTI I 29,3 m2
Kod uplate: 02.10.96. Dokument: 0214-2514

Primalac: PRORAČUN
OPĆINA BASKA
BASKA, KALALINA 88

Uplaćeno: 2109,96

(broj i potpis)

OPĆA UPLATNICA

način izvrš.

Šifra: [26] [] []

kn [52,74]

broj računa: 33810-630-523

Pratni broj (oboz): 24 [5770-21423-2614]

(broj dnevnika)

ZAVOD ZA PLATNI PROMET

PRIZNANICA Šifra: 19500

[] [] [] [] [] []

Uplatilo je RIJEČKA BANKA KRK - ZA BARB-

51500 KRK BALK DANICA

STJEPANA RADIĆA 88

Svrha doznanak: KOMUNALNA NAKNADA
ZA 07.-12. MJESECA 1996. GOD.
S: NA VRTI I 27 m2
Kod uplate: 14.02.97. Dokument: 0211-1257

Primalac: PRORAČUN
OPĆINA BASKA
BASKA, KALALINA 88

Uplaćeno: 11.29

(broj i potpis)

OPĆA UPLATNICA

način izvrš.

Šifra: [] [] []

kn [48,60]

broj računa: 33810-630-523

Pratni broj (oboz): 24 [5770-19500-1259]

(broj dnevnika)

Факсимили рачуна за комуналне услуге показују да Даница Барбалић располаже са две стамбене јединице у Башкој, са једном од 29,3 м² и другом од 27 м². Рачун на име њеног сина открива да је он власник још једне куће у месту Крк. Исти рачун доказује да је Иван држављанин Хрватске, јер је уписан његов матични број, какав имају само држављани дотичне земље.

НОВА СЕРИЈА БРОЈ 20

ЗЕМУНСКЕ НОВИНЕ

13

ЗБОГ ИЗУЗЕТНО ВЕЛИКОГ ИНТЕРЕСОВАЊА ОБЈАВЉУЈЕМО У ЦЕЛОСТИ
СТЕНОГРАМ ЕМИСИЈЕ БК ТЕЛЕВИЗИЈЕ "ТЕТ-А-ТЕТ" У КОЈОЈ
СУ ГОСТОВАЛИ ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ И НИКОЛА БАРОВИЋ

ХРВАТСКА КУЛТУРА НИКОЛЕ БАРОВИЋА

Пошто није имао правих аргумената, Баровић, адвокат Ивана Барбалића у више наврата покушао да ексцесима прекине емисију што му је на крају и пошло за руком. Грубо игноришући писане доказе, Баровић извргнуо руглу адвокатску професију. Арсенал увреда Николе Баровића нешто најпримитивније што су гледаоци у Србији икада чули и видели.

Водитељ: Добро вече, гледате Тет-а-тет на БК телевизији. Вечерашња тема је поштовање закона у Србији, а конкретан повод је случај Барбалић у Земуну. Због тога су у нашем студију гости др Војислав Шешељ, председник Српске радикалне странке и истовремено председник општине Земун, и адвокат господин Никола Баровић који представља породицу Барбалић у овом случају.

Господине Баровићу кажите нам конкретно у чему је проблем и зашто породица Барбалић не може да се усели у свој стан.

Баровић: Барбалићима су ушли у стан неки непознати људикод су били на годишњем одмору. Када су се вратили на позив комшија, који су видели да неко упада у стан с пајсерима, хеклерима, оружјем, петорица, шесторица крупнијих момака. Полиција је рекла да ти људи нису непознати, имају личне карте. Хоћу рећи да су полицајци почели да буду цинични одмах са породицом Барбалић, и било је јасно да то није баш неки приватни Запад, него да је организован од државне или од неких власти. Онда су они покушали да се обрете општини, то нису успели, ја сам успео. Потом је кренуо судски поступак, суд је донео решење којим се налаже особама које су у стану да изађу из стана. Међутим, полиција тврди да она разматра судске списе и да они до сада нису нашли разлога да би исти поступили. Што ће рећи, да полиција мисли да је она виша од суда, мада се, у свакој пристojној земљи, судска поштује. Овде су ваљда ови полицајци некаква техничка проба за оно што желе да упуте, салашња власт некакав апелациони суд, па је ово ваљда техничка проба за тај апелациони суд да се не поштују судске одлуке.

Водитељ: Каква је улога општине Земун и ваша у овом случају?

Др Шешељ: Видите, господин Баровић је, већ на почетку емисије изнео неке нетачне тврдње. Никаквих наоружаних није било, никаквих хеклера, никаквих аутомата. Све су то бесмислице. Не постоји једноставно жив човек који може да тврди да је својим очима то видео.

Баровић: То су комшије...

Др Шешељ: Стрпљења мало господине.

Баровић: Имам ја стрпљења него сам морао да ...

Др Шешељ: Мало стрпљења, ...

Баровић: Можда је грешка у томе.

Др Шешељ: Води се систематска кампања против Српске радикалне странке коју води проуштак лоби из Београда. Предњаче руководиоци Студија Б Миланка Радоњић, Зоран Остојић, и Оља Бећковић. Затим Хелсиншки одбор за људска права, страна агентура која делује у Београду и која се више пута експонирала са анти-српских позиција.

Водитељ: Зашто мислите да је конкретно у овом случају напад?

Др Шешељ: Сада ћу вам рећи. Видите, колико год су случајева потезали увек су после остајали без текста. Све смо до краја раскринкали. Био је ту случај Синагоге, па Великог Ратног острва, па случај овога, па случај онога. И свуда смо систематски затварали уста тако што смо конкретну документацију објављивали, једном смо имали разговор и на вашој телевизији. У овом конкретном случају када смо преузели власт у децембру прошле године у Земуну, кренули смо у сређивање стања у земунској општини. Засукали смо руке и између осталог смо прочишћавали стамбену политику и стање у стамбеном фонду. Наследили смо негде око 1040 станова којих је било у евиденцији, доста станова је ван сваке евиденције. У хаосу је била евиденција у општини, и ми смо прочишћавали те станове један по један и утврђи-

вали зашто неки стан није откупљен. Позвали смо грађане ако негде нађу неки празан општински стан па ако немају стан на другом месту, ако имају породицу, ако имају децу, обећали им да ће тај стан бити њима додељен.

Водитељ: Да ли је овај стан...

Др Шешељ: Не, ја морам бити у уводу мало опширнији надам се да ми нећете замерити, да бих објаснио ту ситуацију у којој је дошло до надувавања једне измишљене афере.

Баровић: Што не поштујете судску одлуку?

Др Шешељ: Полако мало.

Баровић: Шта ће нам прича комунална.

Др Шешељ: Молим вас, сачекајте мало

Баровић: То у Градској Скупштини код Ђинђића, па реферишите.

Др Шешељ: На ту судску одлуку уложена је жалба, ви то знате.

Баровић: Није дозвољена жалба на ту одлуку.

Др Шешељ: Има жалба на одлуку о извршењу. Има калаузула, ударена на полеђини те одлуке. Нема жалбе на одлуку о...

Баровић: Извршења.

Др Шешељ: Има молим вас.

Баровић: Нема жалбе на одлуку извршења.

Др Шешељ: Има, нема на одлуку, а има на извршност решења.

Баровић: Има, али су дужни да поступају полицијски органи.

Др Шешељ: Молим вас само мало, сачекајте. И у томе свему ми смо негде око 350 станова доделили бескућницима. У око 300 станова затекли смо сиротињу, сиромашне људе са децом да живе неправно. Неки по 15, 20, 17 година итд. Ми смо свима легализовали коришћење тог стана и омогућили откуп, уколико се установило да немају стан на неком другом месту. А око 50 грађана је нашло празне те општинске станове уселило са по-

родицама. Ми смо им дали прво решење о додели стана на коришћење, а онда су на основу тог решења кренули у откуп. Е, сада, оно што покушава тај усташки антисрпски лоби из Београда да докаже, то је да нова радикалска власт у Земуну прогони припаднике других националности. То једноставно није истина. И то се може видети из евиденције ових станова које смо доделили од јануара на овамо. Рећи ћу само нека карактеристична имена, не улазећи у то ко је које националности. Никада то нисмо ни испитивали. Рецимо...

Водитељ: Само да вас питам.

Др Шешел: Халил Догани добио је стан у ул. Симе Милошевића бр. 7. Затечен је да живи са четворочланом породицом у том стану без икаквих

Баровић: Војо...

Др Шешел: Све смо то могли...

Баровић: Није проблем оних који су добили него ових који су избачени.

Др Шешел: Сачекајте молим вас, мало стрпљења господине Баровићу. Прво хоћу да вас демантујем да постоји било каква политичка позадина на националној бази.

Баровић: Нисам рекао да постоји на националној бази.

Др Шешел: Давали сте такве изјаве.

Баровић: Постоји на идеолошкој бази.

Др Шешел: Сафет Идризи, то је стан у ул. Морнарској бр. 7., Јозеф Халас, наводим само карактеристична имена која указују да није реч о некоме ко је српске националности. Можете мислити колико има имена припадника других националности која су слична српском, па уопште не постављамо питање. Бајрамаша Загорац, Иван Грего Ружир, Марјан Форшиц, Анка Динчић, Нанија Саити, Бранко Деура, Цавид Зечировић, Зденка Шкрбић, Ана Кропић, Нација Зечировић, Мухарем Јаха, Елвира Итахими

Водитељ: Добро господине Шешел...

Др Шешел: Немојте молим вас, полако. Екрем Јашаровски, то ћу све господину Баровићу да поклоним.

Баровић: Не треба мени, него коме су...

Др Шешел: Полако, полако ...

Водитељ: Примера да...

Др Шешел: Затим, Антон Сегедин, Абид Самарџић, Самија Јашари, Муртез Аруфовић, Велија Вели, Јасна Милош, Виктор Јатафра, Цемаил Саздија, Мусел Мустафа...

Водитељ: Господине Шешел да ли можемо да се вратимо на конкретан случај?

Др Шешел: У свом том пречишћавању општинског стамбеног фонда ми смо нашли стан који је био празан, очигледно се није користио и по изјавама сведока комшија, није се користио, више од пет година. То је стан у улици...

Баровић: Нема те комшије које су то изјавиле.

Др Шешел: Молим вас, полако.

Баровић: Свих 9 станара је изјавило супротно.

Др Шешел: Полако, мало стрпљења. То је стан у ул. Радича Петровића. Пошто је било очигледно да се тај стан не користи, општинска комисија је изашла на лице места.

Водитељ: Да ли имате доказе да се није користио?

Др Шешел: Сада ћу вам дати одмах доказе. Што сте сви нестрпљиви вечерас, добили смо продужење емисије до 21, 15, мало стрпљења.

Водитељ: Добро.

Др Шешел: Комисија општинска је ушла у тај стан, по свим показатељима стан се дуго није користио, неког намештаја и опреме за свакодневну употребу није ни било, него само неког кабастијет намештаја.

Баровић: Што и хране у фрижидеру...

Др Шешел: Ма која храна у фрижидеру, немојте молим вас. Ево вам доказа да се стан није користио. Кроз отвор на вратима убацивани су систематски ови рачуни за наплату комуналних услуга и од 1991. године. Годинама то није плаћано. Ево вам, за 1991. годину од септембра месеца, видите да није плаћано. То је Барбалић Драгутин, ул. Капетана Радића Петровића бр. 12. 1991, 1992...

Баровић: Није ти то тачно Војо...

Др Шешел: Па 1993. година ...

Баровић: Војо...

Др Шешел: Ево из 1992 године још, то су све уплатнице.

Водитељ: Да дозволимо господину Баровићу да...

Баровић: То је ништа.

Др Шешел: Које нису плаћене?

Баровић: Уплаћује се, не би било могуће, избацило би их Градско стамбено из стана, уплаћује се преко жиро-рачуна у банци. Постоје банке. Не мора лично.

Др Шешел: А-ха. Постоји неко дакле ко је задужен да уплаћује, а није уплаћивао на ове рачуне.

Баровић: Јесте, банка је задужена да плаћа те рачуне. Врло једноставно.

Др Шешел: Е, сада да видимо. Сада ћемо даље.

Баровић: Постоје банке у овом свету Војо.

Др Шешел: Сада ћемо даље зато. Постоје банке у свету...

Баровић: Свет је организовао банке...

Др Шешел: Али тај неко...

Баровић: Даница прима пензију преко банке. Преко банке се плаћа телефон, струја, комуналије.

Др Шешел: Даница живи у Хрватској.

Баровић: Даница живи овде.

Др Шешел: Даница живи у Хрватској.

Баровић: Даница живи овде.

Др Шешел: Полако, мало стрпљења. Е, сада видите...

Баровић: Од 1946. године живи ту.

REPUBLIKA HRVATSKA
REPUBLIC OF CROATIA
RÉPUBLIQUE DE CROATIE

PUTOVNICA
PASSPORT
PASSEPORT

07415266

MBOG / Personal No. / M-Personal
0303990360030
Ime / First Name / Prénom
DARIO
Prezime / Surname / Nom
BARBALIĆ
Datum rođenja / Date of birth / Date de naissance
09. 03. 1990.
Mjesto rođenja / Place of birth / Lieu de naissance
BEOGRAD, SRBIJA
Prebivalište / Address / Résidence / Domicile
BAŠKA, NA VRTI 1

Власнички потпис / Holder's signature / Signature du titulaire

Datum izdavanja / Date of issue / Date de délivrance

26.04.1994.

Издао / Issued by / Délivré par

MUP NKK

Vrijedi do / Date of expiry / Date d'expiration

26.04.1996.

Унутрашње стране "путовнице" Дариа, сина Ивана и Биљане Барбалић

Broj: 511-01-43-UP/I-16377/21042/1-93.
Zagreb, 11.01.1994.

Ministar unutarnjih poslova Republike Hrvatske, na temelju članka 265. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku, a u svezi sa člankom 1. Zakona o preuzimanju Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91) i na temelju članka 25. stavak 1. Zakona o hrvatskom državljanstvu ("Narodne novine" broj 53/91), donosi

RJEŠENJE

Mijenja se rješenje Ministarstva unutarnjih poslova broji: 511-01-43-UP/I-16377/21042/1-93. od 17.09.93., te se BILJANA BARBALIĆ (otac OBREN), rođena 08.03.59. godine, općina rođenja BEOGRAD, mjesto rođenja BEOGRAD, SRBIJA, sin DARIO BARBALIĆ, rođ. 09.03.90. općina rođenja BEOGRAD, mjesto rođenja BEOGRAD, SRBIJA, državljani Republike Srbije primaju u hrvatsko državljanstvo.

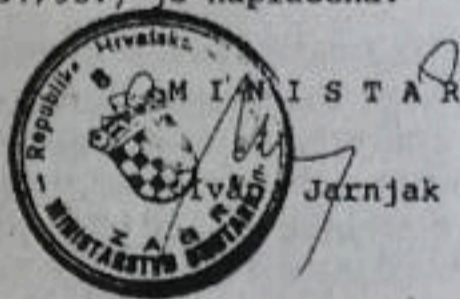
Obrazloženje

U postupku pokrenutom povodom zahtjeva stranke da se preispita rješenje o odbijanju zahtjeva za primitak u hrvatsko državljanstvo, te da se isto rješenje preinači u pozitivno, utvrđeno je da su se stekli uvjeti za primjenu članka 265. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku, a u svezi sa člankom 1. Zakona o preuzimanju Zakona o općem upravnom postupku.

Kako je utvrđeno da su ispunjeni uvjeti iz članka 12. i članak 13. Zakona o hrvatskom državljanstvu, to je temeljem članka 25. stavak 1. istog Zakona odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od dana uručenja rješenja.

Pristojba po Tarifnom broju 1. i 12. Zakona o upravnim pristojbama ("Narodne novine", broj 97/93.) je naplaćena.

Факсимил "Рјешења о примитку" у хрватско држављанство Дарија и Биљане Барбалић. Пошто су су први пут одбијени у обновљеном поступку полази им за руком да доживе "примитак"

Др Шешел: 1995. Године, у време социјалистичке власти, општина Земун није дозволила Барбалић Ивану сину Драгутина и Данице Барбалић, да откупи стан. Није му дозволила зато што је утврђено да он има други стан на подручју Београда. Живео је...

Баровић: Нема други стан.

Др Шешел: Молим вас. У Вукасовићевој улици живео је са својом женом.

Баровић: Лаж. Лажу.

Др Шешел: Није да лажу господине Баровићу, полако само мало.

Баровић: Лажу бре.

Др Шешел: Полако, само мало стрпљења.

Баровић: И зашто он да откупује стан ако је Даница носилац станарског права?

Др Шешел: Видите, Биљана Барбалић, његова жена, добила је на поклон од своје мајке Олге Хелцер стан у ул. Боривоја Стевановића 21, стан 10. И ево вам уговора о поклону тог стана.

Баровић: Разведена супруга.

Др Шешел: Полако, није била разведена и он је живео у том стану. Даље, Баровић: Али ради се о Даници која је носилац станарског права.

Др Шешел: Сачекајте мало, што сте тако нестрпљиви.

Баровић: Мајка, 46-те Даница.

Др Шешел: Што сте тако нестрпљиви? Видите сада...

Баровић: А одакле вам све то?

Др Шешел: Из општинског досијеа.

Баровић: А ја рекох из његовог стана.

Др Шешел: Не, из општинског досијеа, видите ово је све документација. Четврти општински суд

Баровић: Видим, чак има и неке документације која је из стана. Откуда ово у општини?

Др Шешел: Полако. Стрпљења мало.

Баровић: Откуда уплатнице у општини?

Др Шешел: Комисија донела у општини.

Баровић: То значи претресали су стан.

Др Шешел: Напуниен стан, општински власници смо стана господине Баровићу.

Баровић: А што га претресају?

Др Шешел: Комисијски.

Баровић: Што папире претресају?

Др Шешел: Не, папире смо донели у општину, као што смо донели и ствари. И ствари чекају у општини да се јави власник да их преузме.

Баровић: Па како сте дошли до папира?

Др Шешел: Четврти општински суд у Београду је донео решење у оставинској расправи после смрти Драгутина Барбалића. Драгутин Барбалић је живео у том стану и био носилац станарског права. Када је избио рат 1991. године он је отишао у Хрватску. И тамо је умро.

Баровић: Када је избио рат?

Др Шешел: 1991. године.

Баровић: Када? Када?

Др Шешел: 1991. године.

Баровић: Па ваљда се Ти сећаш када је избио рат?

Др Шешел: 1991. године. Ја бих вас молио да се пристојно понашате, ја нисам са вама козе чувао да ми се обраћате на Ти.

Водитељ: Добро...

Др Шешел: Водите рачуна о пристојности.

Баровић: Господин је на Ви. Све у реду.

Др Шешел: Мало пристојности.

Баровић: Када је избио рат? И када је отишао Драгутин?

Др Шешел: Нисмо дошли да разговарамо о рату, отишао је 1991. године, умро је у Хрватској.

Баровић: Када? Када је избио рат или пре него што је избио рат?

Др Шешел: 1994. године је умро у Хрватској, три године након одласка.

Баровић: А је ли му то отежавајућа околност?

Др Шешел: Не.

Баровић: Па онда?

Др Шешел: И вођена је оставинска расправа у Четвртом општинском суду у Београду.

Баровић: Је ли то забрањено?

Др Шешел: По тој оставинској расправи...

Баровић: Је ли то забрањено?

Др Шешел: Безобразлук вам не помаже господине Баровићу.

Баровић: Не. А о чему се ради?

Др Шешел: По тој оставинској расправи, његов син...

Баровић: Наследила га је Даница.

REPUBLIKA HRVATSKA
DOMOVNICA

kojom se dokazuje da je

DARJO BARBALIĆ
(ime i prezime)
IMBC _____ rođen 9. 3. 1990.
(dan, mjesec, godina)
u Beogradu, Srbija
(mjesto, općina, država)
i prebivalištem u Srbiji, Zemun, Radića Petrovića 12
(država, mjesto, adresa)

HRVATSKI DRŽAVLJANIN

Podaci o državljanstvu upisani su u knjigu državljanstva matičnog ureda

BAŠKA općine BAŠKA
na stranici 28 pod red. br. 2720
Klasa: 224-04/94-02/29
Urbroj: 2170-10/4-02/94-1
U Beški,
Dana 21. 4. 1994.

Taksa iz Tit. _____ Uredbe o
odm. taksnama od 4,000 HRD
naplaćena je i pokrivena na podnesku

M. P. _____
Službene osobe
Zoran Brusić

MZ 2002

REPUBLIKA HRVATSKA
DOMOVNICA

kojom se dokazuje da je

STIJANA BARBALIĆ
(ime i prezime)
IMBC _____ rođena 8. 3. 1990.
(dan, mjesec, godina)
u Beogradu, Srbija
(mjesto, općina, država)
i prebivalištem u Srbiji, Zemun, Radića Petrovića 12
(država, mjesto, adresa)

HRVATSKA DRŽAVLJANKA

Podaci o državljanstvu upisani su u knjigu državljanstva matičnog ureda

BAŠKA općine BAŠKA
na stranici 28 pod red. br. 2719
Klasa: 224-04/94-02/28
Urbroj: 2170-10/4-02/94-1
U Beški,
Dana 21. 4. 1994.

Taksa iz Tit. _____ Uredbe o
odm. taksnama r 1 6,000 HRD
naplaćena je i pokrivena na podnesku

M. P. _____
Službene osobe
Zoran Brusić

MZ 2002

Жељно очекиване "домовнице" породице Барбалић

Др Шешел: Иван је наследио су-
власништво у делу од једне четвртине
куће у ул. Адмирала Вуковића...

Баровић: Неусељиве.

Др Шешел: И три зграде означено
као ЗК тело 2.

Баровић: Шупе.

Др Шешел: Нису шупе.

Баровић: Шупе, зна се како се то...

Др Шешел: Нису шупе.

Баровић: Иначе би писало шта је.

Др Шешел: Молим вас, он је ту ог-
лашен за наследника. Пошто је то нас-
ледио он нема право да откупи општи-
нски стан. То је прво.

Баровић: Даница има право.

Др Шешел: Нема право ни Даница,
јер Даница је дала изјаву, сугласност ка-
ко се то тамо каже. Молим вас...

Водитељ: Имају право на станарс-
ко право. Да ли имају то?

Др Шешел: Имали су, док нису оти-
шли и напустили стан, више од пет
година стан није коришћен.

Баровић: Није нико напустио.

Др Шешел: Молим вас. Ја Барбалић
Даница из Башке. На врти, тако се
улица зове, број 1, сугласна сам да мој
син Барбалић Иван буде одређен да
закупа стана у ул. Радича-Петрови-
ћа 12, стан бр. 6. Земун, с обзиром да ја
у истом не станујем на овој адреси од
априла мјесца 1993. године, а налазим
се у породичном стану на адреси На

врет 1, Башка. Ево Барбалић Даница
оверена у Хрватској њена изјава.

Баровић: Је ли то фотокопија?

Др Шешел: Ово је фотокопија, а ори-
гинал је у општини.

Баровић: Што ниси донео оригинал?

Др Шешел: Зашто да доносим орги-
нал, оригинал ћемо на суд.

Баровић: Фотокопија не значи ни-
шта.

Др Шешел: Фотокопија значи.

Баровић: Ништа.

Др Шешел: Значи. Значи господине
Баровићу.

Баровић: Фотокопија нигде ништа
не значи.

Др Шешел: Оригинал се налази у оп-
штини Земун.

Баровић: Што га не дате суду?

Др Шешел: Даћемо га суду када
почне расправа. Када почне претрес.

Баровић: Што га нисте сада дали?
Почело је већ, треба да извршите од-
луку а ви не извршавате.

Др Шешел: Полако, извршићемо
ми одлуку. Барбалић Даница такође из
Башке, На врти 1, опуномоћила је свог
сина Барбалић Ивана, да је заступа око
оставинске расправе иза смрти супруга
Барбалић Драгутина и свих других по-
слова ако се укаже потреба за њеним
присуством у било којој установи.

Баровић: Која је то година?

Др Шешел: Ово је било 1994. годи-
не.

Баровић: Тада се врло комотно пу-
товало, ако се затекнеш у Хрватској и
у Србији, и у обрнуто.

Др Шешел: Молим вас, пустите ви
то како се путовало. Неки су путова-
ли као на пример ви господине Баро-
вићу,

Баровић: Чуо сам да сте били у За-
гребу.

Др Шешел: Ја нисам ишао у Загреб,
ја сам ишао у Српску Крајину а ви сте
били у Загребу код својих усташких
пријатеља господине Баровићу.

Баровић: Био сам и у Загребу и у Кни-
ну.

Др Шешел: Барбалић Иван је саслу-
шан у одељењу за комунално стамбе-
не и грађевинске послове Скупштине
општине Земун, 14. 6. 1994. године, и он
даје изјаву: Мој отац Барбалић Драгу-
тин носилац је станарског права бр. 12.
Стана 6., ул. Радича Петровића у Зему-
ну, по уговору о коришћењу стана, а
од 1966. године као корисник стана
уписани су супруга Даница и син Иван.
У међувремену је отац Драгутин пре-
минуо а мајка Даница Барбалић нала-
зи се на Крку, а још док је отац био
жив њих двоје су отишли у Башку на
Крк, где је отац поседовао двособан
стан у старој породичној кући, тако
да је мајка, након његове смрти, оста-
ла на Крку а отац ми је тамо преми-
нуо. Отац је био запослен у средњој ско-

Broj: 40.196-1944.

O D L U K A

Odredbom Poglavnika od 22. lipnja 1944. broj 40.196-1944., na temelju § 99. toč. 2. zakona o činovnicima, a u savezu s § 21. zakonike odredbe o svrstavanju, barivima i mirovinama državnih službenika broj CXXXVII-2115-Z-1941. od 27. XI. 1941. premješteni ste za profesora VI. činovnog razreda u Drž. mušku realnu gimnaziju u Zemunu, na temelju molbe.

U Zagrebu, 22. lipnja 1944.

ODJELNI PROČELNIK

/Duro Subotić/

D. Subotić

Gospodinu

I V A N U B A R B A L I Ć U,
profesoru Drž. učiteljske škole

K A R L O V C U

Зачетник лозе "стариx Земунаца" Барбалића дошао је у Земун одредбом поглавника у "липњу" 1944. године

номској школи, итд. То више није битно за ово што нас интересује.

Баровић: Јесте.

Др Шешел: Општина Земун водила је и спор са Иваном Барбалићем.

Водитељ: Господине Шешел, можемо ли само да дамо прилику да одговори господин Баровић, јер много сте оптужби изнели.

Баровић: Прво за ове уплатнице, то смо већ објаснили да у Београду постоје банке. А и у другим градовима у Југославији и да уплатнице стижу, али ако неко да налог да се од његове пензије која му такође стиже на рачун исплаћују телефони.

Др Шешел: Нарочито ако тај неко не користи стан, је ли тако?

Баровић: И ако користи.

Др Шешел: И ако се налази далеко, далеко.

Баровић: Већина пензионера више и не прима пензију на руке, јер се поштари плаше него је примају преко банке односно преко поштанске картице.

Водитељ: Да ли је на суду доказ признаница?

Баровић: Није никакав доказ поготову што је све уплаћено иначе би већ пре тога 1991. или бар 1992. године то био основ за раскид уговора о станарском праву, када се не би плаћало. Према томе, господин Шешел је завршио право, сада је председник општине, он зна да то није тачно, али му је згодно из пропагандних разлога.

Др Шешел: Можемо још један документ господине Баровићу.

Баровић: Не, већ је било довољно па ћемо...

Др Шешел: Постоји решење одељења за грађевинске и комунално стамбене послове Скупштине општине Земун, поступајући по захтеву Барбалић Ивана, ради измене уговора о коришћењу стана, донело је на основу члана 31. Закона о становању, следеће решење. Одбија се захтев Барбалић Ивана за измену уговора о коришћењу стана број тај и тај од 3. 12. 1966. године, и то тако што би именовани био одређен за закупца стана бр. 6. у улици

Капетана Радича Петровића бр. 12 у Земуну после смрти Барбалић Драгутина оца. Образложење. Овом одељењу упутио је захтев Барбалић Иван којим тражи да буде одређен за закупца стана бр. 6. у ул. Капетана Радича Петровића у Земуну после смрти оца Барбалић Драгутина. Поступајући по поднетом захтеву, утврђено је следеће чињенично стање. Општина Земун је носилац права располагања и давалац на коришћење стана број 6 у ул. Капетана Радича Петровића бр. 12 у Земуну површине од 67 м², а што је утврђено на основу извршене провере у евиденцији станова која се води код овог органа. У поступку је узета изјава од Барбалић Ивана, који је том приликом изјавио да је његов отац Драгутин носилац станарског права на предметном стану, а да су, као корисници стана, уписани мајка Даница и он. Навео је да је отац преминуо 1994. године, мајка Даница се налази...

Водитељ: Господине Шешел...

Баровић: То смо већ чули.

Др Шешел: Ево вам решење, молим вас то је најважнији документ у свему овоме.

Баровић: То је најбеднији документ.

Др Шешел: Налази се на Крку, те да су отац и мајка још док је отац био жив отишли да живе у Башку на Крк, где је отац поседовао двособан стан. Након његове смрти мајка је остала у том стану.

Водитељ: Господине Шешел, то сте већ рекли, а господин Баровић није...

Др Шешел: Молим вас,

Водитељ: Није имао прилику да одговори на то питање, тако да молим вас да објасните где се налазила породица Барбалић, и да ли је то...

Баровић: Прво о породици. Породица ту живи од пре Другог светског рата.

Др Шешел: Ви сте рекли у изјави за Студио Б, и за неку штампу да је од 1945. године тамо породица.

Баровић: Не. Од 1945. године је зграда национализована, па су они носиоци станарског права, а пре тога су били закупци. Пре становања у том стану живели су у Београду, мислим у старом делу Београда, јер је деда господина Барбалића био професор у Осмој београдској гимназији, односно тада Трећој мушкој. То је био до 1948. године када је умро. Драгутин, отац постао је носилац станарског права после смрти свога оца, и то од 1948. године па надаље.

Др Шешел: Чији је био држављанин отац, Драгутин Барбалић?

Баровић: Драгутин Барбалић је био држављанин Краљевине Југославије, а од 1946. године био је оно прво је била ДФНЈ, па СФРЈ, па већ како се мењало.

Др Шешел: А како је дошло до тога да 1941. године досели у Земун?

Баровић: Дошло је тако што је по потреби службе пребачен.

Др Шешел: Ко га је пребацио?

НЕОВИСНА ТВ И КРУГОВАЛНА ПОСТАЈА

Баровић: Гимназија му нашла тамо јефтинији стан.

Др Шешел: Која гимназија?

Баровић: Трећа мушка, Осма београдска гимназија.

Др Шешел: Ма немојте!

Баровић: Јесте.

Др Шешел: Е, сада ћу вам ја рећи

Баровић: Полако Војо, полако Војо

Др Шешел: Независна држава Хрватска, Министарство народне просвете у Загребу, одјел за средњу наставу одлука. Одредбом поглавника од 22. липња 1944. године...

Баровић: Не бих ја те податке...

Др Шешел: Број 40, 196, 1944 на темељу параграфа 99, точка 2, закона о чиновницима...

Баровић: Имаш ли нешто што је

Др Шешел: Хоћете да вам прочитавам све?

Водитељ: Не.

Баровић: Је ли то мериторно за стамбено право?

Др Шешел: Него шта је.

Баровић: Није, а прво је фалсификат.

Др Шешел: Него шта је?

Баровић: Друго,

Др Шешел: А фалсификат, ма немојте!

Баровић: Полако.

Др Шешел: Каже, премештени сте за професора шестог чиновног разреда у државну мушку реалну гимназију у Земуну, на темељу молбе. Одјавни прочелник Ђуро Суботић. Господину Ивану Барбалићу професору државне учитељске школе.

Водитељ: Да се вратимо...

Баровић: Ако сте ви...

Водитељ: Ако можемо да се вратимо на 90-те, наши слушаоци неће бити...

Баровић: Што се тиче господина Драгутина, његов леда Драгутин Крстић,

је носилац Албанске споменице, солунски борац.

Др Шешел: Ко, ко?

Баровић: Драгутин Крстић.

Др Шешел: Ко је тај?

Баровић: Носилац Албанске споменице?

Др Шешел: Ко је тај Драгутин Крстић?

Баровић: Деда од Драгутина Барбалића.

Др Шешел: Ма немојте!

Баровић: Јесте. Исто професор.

Др Шешел: Ма немојте.

Водитељ: Добро, да ли је то битно за целу ову причу?

Баровић: Када већ причамо о...

Водитељ: Да се не враћамо, тема је Др Шешел: Господине Баровићу може ли неко ко је хрватски држављанин имати право на стан у друштвеној својини у Србији?

Баровић: Може ако живи дуже од 20 година, чак иако је македонски и словеначки и БиХ, па макар и федерација као ти, свеједно је.

Др Шешел: Полако, полако.

Баровић: Има уредба. А не ради се о томе да су они страни држављани.

Др Шешел: Него?

Баровић: Они су југословенски држављани.

Др Шешел: Није тачно.

Баровић: Јесте.

Др Шешел: Ево, домовнице Републике Хрватске, којом се доказује да је Биљана Барбалић рођена 8. 3. 1959. године у Београду...

Баровић: То је супруга разведена...

Др Шешел: Ма немојте, отишла с њим у Хрватску, и сада разведена супруга.

Водитељ: Господине Шешел...

Др Шешел: Шта? Њен...

Водитељ: Колико домовница има...

Баровић: Је ли она носилац станарског права? Супруга разведеног, да ли је снаја

Др Шешел: Полако. Ви сте рекли да је избачена породица из стана. Која породица сада?

Баровић: Породица, Даница.

Др Шешел: Ма која Даница?

Баровић: И Иван и унук.

Др Шешел: Која Даница?

Баровић: Мајка

Др Шешел: Даница је исто хрватски држављанин. Она је Хрватска држављанка од 1994. године.

Баровић: Јесте.

Др Шешел: Тада је уписана.

Баровић: А од рођења је Југословенска.

Др Шешел: Син Дарио Барбалић, уписан је такође 1994. године у књигу држављана.

Баровић: По мајци...

Др Шешел: Пазите сада...

Баровић: Има двоструко држављанство унуче.

Др Шешел: Биљана Барбалић је уписана на темељу тога што је њен муж хрватски држављанин, иначе она није испуњавала никакве услове. Рођена је у Србији, отац јој је био Обрен, Србин итд.

Баровић: Чекајте председниче општине не радите на проблемима држављанства па вам није ни познато, ја вам не замрем што ви то не знате. Породица Барбалић...

Др Шешел: Слушајте, ти мангупски трикови могу негде друго да упале.

Баровић: Може и да се распали, ако треба господине Шешел.

Др Шешел: Знам, али ви нисте, немате потребу да распалите, знате. Ви немате ни правничког знања ни образовања, ништа. И само мангупским три-

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
D O P I S N I C A

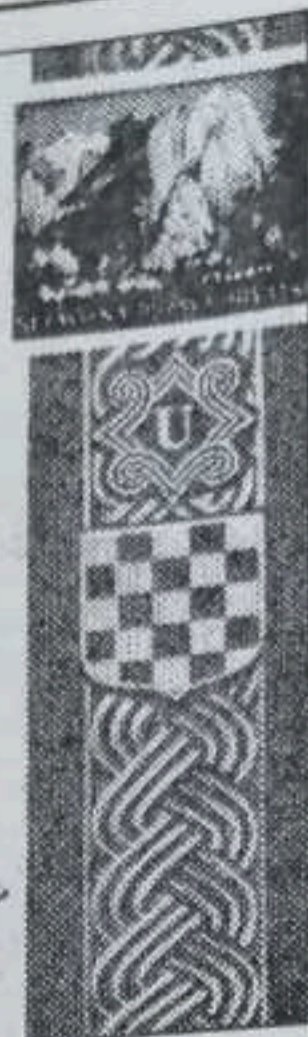
Сопр.

Ivo Barbalić

profesor

Karlovaц

Ženska realna gimnazija

Усташка дописница адресирана на Ивана Барбалића,
јединствен случај у историји – "Земунца" из Карловца

ковима покушавате нешто да урадите.

Баровић: Али, за правничко знање треба прочитати закон о држављанству.

Др Шешел: Пустите ви то.

Баровић: Породица Барбалић, чекајте...

Др Шешел: Онај ко има домовницу тај не може да буде држављанин наше земље.

Баровић: Стани, стани Шешелу ако си за дом спреман не значи да ћемо да те трпимо.

Др Шешел: Е,

Водитељ: Не, господине Шешел молим вас да допустимо

Баровић: Стани, смири се. Када ти кажем да се смириш.

Др Шешел: Како када ви падате у ватру.

Баровић: Не падам у ватру, али се смирим.

Др Шешел: Ви сте пали у ватру, опет.

Баровић: Примирите мало, узми воде

Др Шешел: Прво, ја нисам са вама козе чувао да ми се обраћате на ти.

Баровић: Па немој онда ни да блејиш.

Др Шешел: Знам, али водите мало рачуна, изобличио сте се.

Баровић: Немој онда да блејиш. Са чекај да ти одговорим на то.

Водитељ: Ја бих замолио...

Баровић: Постоји установа која се зове закон о држављанству и свако по њему има држављанство. Породица Барбалић има држављанство Југославије од када постоји Југославија. Од краљевине Југославије, већ у зависности да ли је неко рођен по оснивању краљевине Југославије па потом друге Југославије, или је неко рођен био пре тога па га је добио формирањем државе Срба, Хрвата и Словенаца. Сви чланови породице Барбалић који живе у Земуну имају југослове-

нско држављанство и то ове СР Југославије.

Др Шешел: Који су то чланови који живе у Земуну?

Баровић: То су Даница, то је Иван, то је Иванов син и његова супруга.

Др Шешел: Како му се зове син?

Баровић: Не знам како се зове.

Др Шешел: Зове се Дарио, Иванов син, ево му хрватског усташког пасоша.

Баровић: Чекај

Др Шешел: И Томица се зове. Ево, видите.

Баровић: Стани, не упадај у реч. Хотете ли да га зауставите.

Др Шешел: Ево видите, Дарио Барбалић.

Баровић: Хало, мајсторе...

Др Шешел: Нека виде мало и камере.

Баровић: Ама нека виде камере, чекај сада.

Водитељ: Господине Шешел ја бих дозволио да господин Баровић...

Др Шешел: Оргинал пасоша господине Баровићу.

Баровић: Оргинал је наравно пасоша, оно друго ти је фалсификат, али да не причамо о томе.

Др Шешел: Добро, ајде.

Баровић: Причамо о томе да постоје тзв. двострука држављанства. Хрватска Република, када се отцепила од Југославије, откада је независна држава рекла је да свако ко је Хрват има и хрватско држављанство. А то може бити и југословенски држављанин. То што су њима неким члановима породице дали хрватско држављанство не значи да им је престало југословенско и да нису Југословени од рођења. За разлику рецимо од вас. Ја не правим питање око тога.

Др Шешел: Кажите само.

Баровић: За разлику од људи који су ушли у стан који немају југословенско држављанство. То није проблем.

Др Шешел: Ко? Је ли ја немам држављанство?

Баровић: Ви немате оргинално, имате БиХ федерације. Али то мени не смета.

Др Шешел: Видите, какав сте ви лажов господине Баровићу.

Баровић: Можда су вам дали накнадно када сте дошли у Београд.

Др Шешел: Молим вас, полако. Полако.

Баровић: Нисам лажов, можда су вам дали накнадно.

Др Шешел: Јесте лажов.

Баровић: Углавном имате БиХ држављанство.

Др Шешел: Ево, видите, решење, пазите, решење из 1996. године.

Баровић: Из 1996.

Др Шешел: Из 1986. године, ево 9. 9. 1986. године.

Баровић: Значи прешли сте из Босне у Србију и преписали се.

Др Шешел: Полако. Није тачно да сам преписан. Одобрава се упис података о држављанству Социјалистичке Републике Србије, држављанство СФРЈ за Шешел Војислава из Земун, ул. Бачка, итд.

Баровић: Лепо.

Др Шешел: Рођеног у Сарајеву, општина Центар, 1954. године. Е, у доказном поступку су прикупљени извод из матичне књиге рођених и потврда да није уписан у књигу држављана општине Центар.

Баровић: Добро, није важно, онда ни сте били уписани.

Др Шешел: Дакле, нигде нисам био држављанин.

Баровић: Па добро.

Др Шешел: 1986. године уписан сам у књигу држављана Србије.

Баровић: Уписао се и нико вам за то смета. Нико вам не прави примедбу за то.

Др Шешел: Ви сте рекли мало пре да нисам држављанин, да сам држављанин БиХ.

Баровић: Па имате и БиХ по рођењу.

Др Шешел: Немам.

Баровић: По рођењу ће вам дати тамо.

Др Шешел: Немам. Хоће ли ми дати?

Баровић: Хоће.

Др Шешел: Ако ви будете тражили.

Баровић: Ево, питајте Карацића, даће вам. То позитивно знам.

Водитељ: То Карацић не може.

Баровић: Добро Биљана Плавшић.

Др Шешел: Ви сте рекли БиХ федерација, Карацић није у БиХ федерацији.

Баровић: Добро, даће вам и у федерацији.

Др Шешел: Молим вас немојте.

Баровић: Ви сте чувен човек даће вам и у федерацији.

Др Шешел: Вама ће дати у федерацији, ви сте њихов пријатељ. Ви сте пријатељ свих српских непријатеља.

Баровић: Не знам баш никог из федерације.

Баровић: Чекај мајсторе, стани. Хоће те ли га смирити? Ја ћу да изађем ако нешто...

Др Шешел: Што, хоће ли бити штета ако ви изађете? Добро, само...

Баровић: Стани мало, узми воде, попи, напи се.

Др Шешел: Биће велика штета када ви изађете.

Баровић: Неће бити штета, али ти си магарац Војо.

Др Шешел: Како?

Баровић: Магарац. Знаш шта је магарац?

Др Шешел: О-хо.

Баровић: Човеку се једпут каже стани, да ти објасним. Теби не може.

Др Шешел: Ево вам сада крунског доказа.

Водитељ: Ја бих желео само да се вратимо.

Др Шешел: Ово је веома важно. Рекао је за Драгутина Барбалића да је држављанин Србије, Савезне Републике Југославије. Ово је смртни лист Републике Хрватске, жупанија Приморско Горанска, уред за опћу управу Ријека, матични уред Башка.

Баровић: Чекај, стани. Не значи да неко не може имати и друго држављанство.

Др Шешел: Видите сада, име Драгутин презиме Барбалић.

Водитељ: Господине Шешел...

Баровић: Хоћете ли прекинути...

Др Шешел: Дан, мјесец и година рођења 14. травња 1920.

Баровић: Прво, то си украо људима из стана.

Водитељ: Ја бих молио само...

Др Шешел: Место рођења Башка, народност Хрватска, држављанство Хрватско.

Баровић: Је ли то грех? Је ли грех бити Хрват?

Водитељ: Ајмо мало да...

Др Шешел: Држављанин је Хрватске и одселио је у Хрватску.

Баровић: Чекај. Није одселио.

Водитељ: Илемо на рекламе.

Настављамо разговор у студију, ја бих замолио господина Баровића само да одговори на оптужбе.

Баровић: Око уплатница смо завршили да се то плаћа банком, да је то уобичајен начин, да се може наћи у свакој пензионерској кући пошто им више не достављају пензије због тога што се плаше неких типова који упадају у поштанске торбе, у станове људима итд. То је попут овог упадања у Барбалићев стан.

Што се тиче осталих решења и прича, сваки грађанин ове државе када је југословенски грађанин може имати још неко држављанство. Република Хрватска је неким од ових чланова породице Барбалић дала неки имају, неки немају то је њихов лични став међутим, они су и даље држављани овде. Чак и када би се догодило да нису по уредби која је донета 1991. године, свако ко живи дуже од 20 година, а они живе од пре Другог светског рата, живе заправо од првог свет-

nogometni klub
dinamo zagreb

DARIJO BARBALIĆ
BARIŠEVA-PETROVIĆA 12
11000 ZEMUN

Članska iskaznica

D 0001807

1990

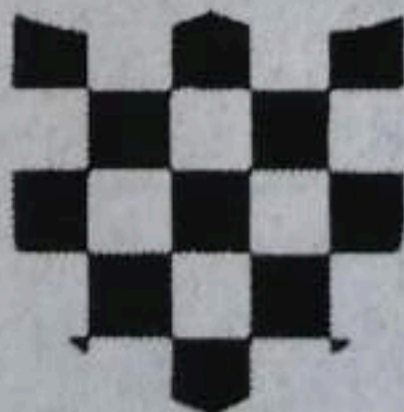
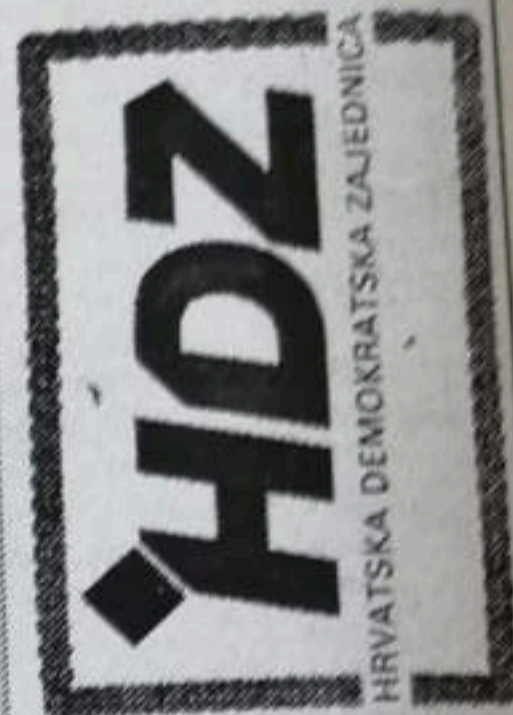
nogometni klub
dinamo zagreb

BARBALIĆ DARIJO
11000 ZEMUN
PETROVIĆA 12

Članska iskaznica

J 6638

1991

HRVATSKI
VELIKANI

Део наставних средстава коришћених у васпитању малог Дарија, како би одрастао у лојалног грађанина Србије

Broj: 204-1-967 /86-IV

по захтеву Ђеђелј Војислава из Земун

Улица Беџа бр. 17 за упис података о држављанству СР Србије и држављанству СРЈ, у матичној knjиги родјених општине Земун, на основу члана 27. став 3. Закона о држављанству СР Србије ("Сл. гласник СРС", број 45/79), члана 14. Превидења о начину водјења евиденције о држављанству, обрасца из водјења евиденције и обрасца уверења о држављанству ("Сл. гласник СРС", број 52/79), члана 5. Одлуке о општинским органима управе и стручних служба Скупштине општине Земун и члана 202. став 1. Закона о општем управном поступку, донет.

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂАВА СЕ упис података о држављанству Социјалистичке Републике Србије и држављанству СРЈ, за Ђеђелј Војислава

из ЗЕМУНА ул. БАЏА

број 17 родјеног-е 11.10.1954 у Сарајеву, општина

Center, уписаног-е у матичној knjиги родјених под таквим бројем 2422 за 1954 годима.

Образложење

Ђеђелј Војислав из ЗЕМУНА

Улица Беџа бр. 17 поднела-о је захтев да му-joj се одобри упис података о држављанству СР Србије и СРЈ у матичној knjиги родјених општине Земун.

У доказном поступку су прикључени: извод из матичне knjиге родјених и потврда да није уписан-а у knjигу држављана општине Земун, Center и Trebinj.

Та је утврђено да је захтев оправдан и решење донето као у диспозитиву на основу члана 27. став 3. Закона о држављанству СР Србије ("Сл. гласник СРС", број 45/79), члана 14. Превидења о начину водјења евиденције и обрасца уверења о држављанству ("Сл. гласник СРС", број 52/79).

Против овог решења мога се изјавити жалба Градском секретаријату за привремене и општу управу града Београда у року од 15 дана од дана пријема решења. Жалба се предаје овом Секретаријату или непосредно другостепеном органу.

Такса за ово решење није наплаћена у складу члана 19. тачка 7. Закона о административним таксима ("Сл. гласник СРС", број 23/77 и 32/78).

Решење у Општинском секретаријату за општу управу општине Земун под бројем 204-1-967 /86-IV од 9.9. 1986. године.

РЕШЕЊЕ ДОСТАВИТИ:

1. Ђеђелј Војиславу, Земун, Беџа 17 ОПШТИНСКИ СЕКРЕТАР, Ђеђелје Лабуковић
2. матичару општине Земун за упис држављанства
3. Писменици

Република Србија
ГРАД БЕОГРАД - ОПШТИНА ЗЕМУН
Одељење за општу управу
Број: 204-1-967
Земун, Трг победе 1

21.9.1986.

На основу чл. 26. ст. 3. Закона о држављанству ("Сл. гласник СРС", бр. 45/79) и чл. 171. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ", бр. 32/79), а на захтев ВОЈИСЛАВ ЂЕЂЕЉ-БАТАЈНИЦА, ПОСАВНОГ ОДРЕДА 36 (име и презиме подносиоца захтева и место пребивалишта, назив државног органа, организације удруженог рада и друге савоуправне организације и заједнице).

ИЗДАЈЕ СЕ

УВЕРЕЊЕ

ВОЈИСЛАВ/НИКОЛА/ЂЕЂЕЉ РОДЈЕН-а
(име, име једног од родитеља и презиме)

11.10.1954.г. Сарајево 30 Center

(дан, месец и година родјења, место и општина родјења, а ако је родјен-а у иностранству и држава)

ДРЖАВЉАНИН ЈЕ

РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

а чињеница о држављанству уписане су у матичне knjиге родјених

knjига држављана Земун
(општина)
strana 11111

(матично подручје)

текући број 111111 година за коју се води матична

knjига родјених 52 страна 52 редни

број knjиге држављана у коју је уписан-а 46335.

Такса по тарифном броју 1. и 9. Одлука о таксној тарифи општинских административних такси у износу од 2.500 динара, наплатљена и на поднеску поништена.

POTPIS OVLAŠTENOG LICA

Никола Ђеђелје

mpd

Доказ да Баровић произвољно барата чињеницама, држављанство др Војислава Шешелја из којег се види да је држављанин Србије и Југославије, као и на основу чега су издати Решење и Уверење о држављанству. Баровић је данима тврдио, што су усташки медији преносили, да је др Шешел држављанин неке стране федерације.

ског рата, живе од Солунског фронта од када је прадеда Барбалићев, Драгутин пробио...

Др Шешел: А-ха, а-ха, од Косовске битке.

Баровић: Не, од Солунског фронта живе ту.

Др Шешел: Од када је поглавник Драгутина населио у Земун.

Баровић: Краљ Петар није био поглавник.

Др Шешел: Поглавник, поглавник. Баровић: Краљ Петар није био...

Др Шешел: Од када га је поглавник 1941. године населио у Земуну.

Баровић: У Земуну, али у Србији. Тада је била окупација и то Трећи рајх. И он је морао да трпи Трећи рајх прешао је у партизане.

Др Шешел: Он је био у саставу НДХ. Баровић: То је био Трећи рајх.

Др Шешел: Није био Трећи рајх. То је била НДХ. Квислиншка државна творевина.

Баровић: Ви то препознајете. Водитељ: Добро да не водимо...

Баровић: То није држава. Или ако за вас јесте ја не улазим у ваше усташке ствотоназоре.

Др Шешел: Ма немојте. Баровић: Ви сте рекли да сте за дом спремни, да сте усташа и све је у реду.

Др Шешел: Не то каже овај документ господине Баровићу.

Водитељ: Само без личног вређања молим вас.

Баровић: Немојте ми упадати у реч. Цела ова документација која је показана, прво је у фотокопији, друго покрадена је из стана Барбалића, треће...

Др Шешел: Или је фалсификат или је покрадена?

Баровић: Покрадена и фалсификована, јер се прави у фотокопијама. Друго, сва документација која је била релевантна однета је на суд, и суд је донео решење да се Барбалићи враћају у стан. Ви и полиција, односно полиција ви ту више нисте ни битни морам признати, не поштујете то. Зашто сте ви у рукама полиције па учините први корак, а они онда даље неће да поступају то је друга прича. У свим судским решењима када неко није под контролом полиције онда полиција испоштује судско решење и увече људе у стан у којем су живели а избаци оне који нису живели. Само у случају када је то почело са администрацијом радикалне странке...

Др Шешел: Хоћете да вам кажем зашто?

Баровић: То значи да сте ви под њиховом контролом. Мени је то жао...

Др Шешел: А хоћете ли да вам кажем зашто је то тако?

Баровић: Зашто? Др Шешел: Ево зашто.

Баровић: Немојте ми, уцењују вас вероватно.

Др Шешел: Не. Него зато што смо поднели кривичну пријаву.

Баровић: Против кога? Др Шешел: Поднели сва ова документа полицији и против вас, и против поступајућег судије.

Баровић: Лепо. Др Шешел: Под основаном сумњом да сте злоупотребом службеног положаја донели такву привремену меру. Без уласка у меритум ствари и да сте покушали да због неке противправне користи...

Баровић: И то против мене? Др Шешел: И против вас, наравно, јер сте у томе учествовали.

Баровић: Забринули су се и ти магарици.

Др Шешел: Јесте. У томе сте учествовали. Знате тим безобразлуцима не можете ништа да постигнете. Ево вам још један доказ да у стану нико није живео.

Баровић: Нисам завршио, прекинули сте ме.

Др Шешел: Број импулса 0. Ово су сада фотокопије рачуна за телефон.

БЕСНИ ДАЛМАТИНАЦ

На сваком, ово је за све ове године, ово је рачун, број импулса 0, видите. Број импулса 0.

Водитељ: Можда људи нису разговарали.

Др Шешел: Број импулса 0. Нису никако разговарали.

Баровић: Ви мислите да сви станари зграде број 12 лажу.

Др Шешел: Број импулса 0, видите на сваком. Број импулса 0. Број импулса 0. Број импулса 0. Број импулса 0.

Баровић: Немојте ми показивати фотокопије...

Водитељ: Само да разјаснимо...

Др Шешел: Број импулса 0. Број импулса 0.

Баровић: Фотокопије можете да правите на фотокопир апарату.

Др Шешел: Број импулса 0. Број импулса 0.

Водитељ: Добро, видели смо. Шта се на суду признаје?

Баровић: Ја нисам завршио.

Др Шешел: Значи, телефон се апсолутно није користио.

Баровић: То се овере фотокопије, које вама могу и да потуре фалсификат

Др Шешел: Не знате ви ништа господине Баровићу.

Баровић: Па да ви мислите да сте у праву.

Др Шешел: Не могу. Мени не може нико ништа да потури.

Баровић: Можда и не може, али могуће је да су вам потурили фалсификате, фотокопије не важе. На суду се признаје само оргинал. По ономе што је суду предочено, по ономе што кажу

Др Шешел: Оргинал је у општинском спису.

Водитељ: Изјаве сведока...

Баровић: Оно што кажу сведоци, односно сви станари, осам станара има још у згради, односно осам станова, они

сви тврде да су људи ту живели свакодневно. Мали је уписан у обданиште на углу те улице, уписан је у школу са друге стране.

Др Шешел: И са овим пасошем иде у обданиште. Је ли тако.

Баровић: Иде у обданиште, не иде са пасошем, не треба пасош за обданиште.

Др Шешел: Е, са овим ће тај мали да иде у обданиште.

Баровић: Хоће.

Др Шешел: Е неће.

Баровић: Хоће.

Др Шешел: Видећете да неће.

Баровић: Људи имају право на вишеструко држављанство.

Др Шешел: Е неће.

Баровић: Па и на два држављанства.

Др Шешел: Немају право.

Баровић: Имају право.

Др Шешел: Немају право на вишеструко, по нашем закону немају.

Баровић: По закону имају.

Др Шешел: Видите како та Барбалић Даница уредно плаћа све комуналне накнаде у Хрватској.

Баровић: Чекајте, нисам завршио.

Др Шешел: Немојте да бацате папире. Немојте да сте тако непристојни.

Баровић: Нисам завршио.

Водитељ: Господине Шешел ако може господин Баровић.

Баровић: Ако може да завршим, ако не може немој.

Др Шешел: Ево вам још мало побацијте по студију.

Баровић: Добро. Што се мене тиче

Водитељ: Добро господине Шешел, само секунд.

Баровић: То очигледно и нису вредни папири чим могу да се спусте на под.

Др Шешел: Да.

Баровић: И чим их ви дате да се бацају.

Др Шешел: Да. Да.

Баровић: Иначе би их чували.

Др Шешел: Да. Да.

Баровић: Очигледно то може да се штанцује у више примерака.

Др Шешел: Може, може, сада ће "Земунске новине" да објаве комплетну документацију.

Баровић: Може да се штампа чим вама не треба. Иначе би чували документа.

Др Шешел: Да.

Баровић: Породица Барбалић ту живи од пре Другог светског рата. Сви станари у згради тврде да су живели до 29, односно да су 29-тог отишли на море. Немогуће је да сви станари лажу. Немогуће је да стално имају личне карте на ту адресу, немогуће је да лете иде у обданиште ту које је на углу, а да иде однекуд друго. Немогуће је да се ту уписује у школу а да иде однекуд друго.

Др Шешел: Откуд ово детету?

Баровић: Дете може имати и француски пасош господине

Водитељ: Добро то

Др Шешел: Ма немојте и српски?

Баровић: И српски. То је могуће.

Др Шешел: По нашем закону не може.

Баровић: Може. Ја имам две сестрине које имају и француски и југословенски пасош.

Др Шешел: Не може.

Водитељ: То је већ ствар, ако дозволите...

Др Шешел: Не може.

Баровић: Ви то не знате постоји закон о држављанству. Сваки југословенски грађанин може

Др Шешел: Тражили су Срби из источне Славоније и Барање право на дво-

јно држављанство, још им није Савезна скупштина одобрила.

Баровић: Зато што је Савезна скупштина донела асиметричан закон. Управо се о томе ради господине. Онај ко нема југословенско држављанство не може да га добије ако се не одрекне претходног. Међутим, онај ко већ има југословенско држављанство...

Др Шешел: Сви су они имали југословенско држављанство. Сви из источне Славоније и Барање. Сви су имали.

Баровић: Јесу СФРЈ. И, нажалост...

Др Шешел: Па је ли правни следбеник Савезна Република Југославије?

Баровић: Јесте, али то питајте Савезну...

Др Шешел: Је ли то у Уставу дефинисано?

Баровић: Чекај. То питајте, али закон гласи онај ко има држављанство СРЈ, што је у питању породица Барбалић, односно Србије и Црне Горе, тај може да има више држављанстава, ко нема држављанство СРЈ...

Др Шешел: Нисте ви тај закон добро прочитали.

Баровић: Ја сам га одлично прочитао.

Др Шешел: Постоје услови за брисање из књиге држављана проучите који су то услови.

Баровић: Не мора уопште да се бришу...

Др Шешел: Проучите који су то услови.

Баровић: Ради се о томе да сваки грађанин СРЈ може имати више држављанстава и то је у складу са законом, а да онај ко нема држављанство СРЈ а тражи га, не може га добити ако не постоји специјалан уговор, и ако се не одрекне претходног. Нажалост, они који немају држављанство Републике Србије и Републике Црне Горе, они су ту ускраћени за своје право и ја сметрам да им не треба та права ускраћивати, да они треба да имају иста права.

Др Шешел: А Барбалићи никада нису имали држављанство Србије.

Баровић: Они су увек од рођења имали.

Др Шешел: Никада.

Баровић: Они од рођења имају.

Др Шешел: Никада. Очигледно је да нису имали.

Баровић: Они су га увек имали, они га чак и сада имају, и чак када би се догодило да немају рецимо Србије или Црне Горе, што чине СР Југославију, они и даље имају држављанство Југославије, и они не подносе захтев чак и ако имају таквих грађана, не подносе захтев за пријем у држављанство него

подносе захтев за декларативно уписивање у књиге.

Др Шешел: Да. Да. Нарочито на основу овог уставског пасоша.

Баровић: Тај пасош ништа не значи.

Др Шешел: На основу овога ће тек сада стећи.

Баровић: Може донети и шведски пасош.

Др Шешел: Значи, значи. Овај пасош посебно значи.

Баровић: Ништа он не значи.

Др Шешел: Е, посебно значи.

Баровић: Дете има право да има држављанство и по оцу и по мајци.

Др Шешел: Посебно значи. Да.

Баровић: То дете је од седам година, може имати по мајци и може имати по оцу.

Др Шешел: Ово дете има по оцу држављанство а не по мајци.

Баровић: По мајци.

Др Шешел: А мајка је добила по супругу Ивану Барбалићу држављанство.

Баровић: То ви кажете. Ја видим да ви имате добру везу у хрватској полицији.

Др Шешел: Ја имам свуда добре везе господине Баровићу.

Баровић: И у овој овде полицији.

Др Шешел: Радикалска информативна служба добро ради.

КРИВИЧНА ПРИЈАВА

МИНИСТАРСТВУ
УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА СРБИЈЕ
- Одељење у Земуну -

ПРОТИВ:

МЛАДЕНА НИКОЛИЋА, судије Четвртог општинског суда у Београду, на адреси у Земуну, Булевар Лењина број 16.

Зато што је донео решење о извршењу, а по захтеву Данице Барбалић, наводно из Земуна, улица Капетана Радича Петровића број 12/2, стан број 6, а стварно на адреси у месту Башка, на острву Крку, Република Хрватска, на бази непроверених информација а на основу личних контаката и познанстава у намери да осујети остваривање законитих права власника стана Љиљане Мијоковић, сада на адреси Капетана Радича Петровића број 12/2, стан број 6, иако му је познато или морало бити познато да је исто лице откупило стан на основу Уговора о откупу стана II ов. бр. 5375/97 од 9.7.1997. године, те тиме постало законити власник стана и да се поступак за одузимање станарског права лицима Даница Барбалић и Ивану Барбалићу води пред тим судом, у предмету тог суда XIV-П-3463/95, те да им се омогући стварна правна заштита, као лицима страним држављанима, иако они то по закону не могу имати, нити могу бити носиоци права својине без постојања реципроцитета са Републиком Хрватском, чиме је починио кривично дело злоупотребе службеног положаја.

НИКОЛЕ БАРОВИЋА, адвоката, сада на адреси у Београду, Булевар мира број 27, телефон 011/667-916

Зато што је користећи неистините информације као представник или назови члан тзв "Хелсиншког одбора за људска права" износио и проносио лажне вести и информације, као и користећи положај и утицај на јавна гласила, а у намери да створи "Случај злоупотребе људских права у предмету Барбалић", смишљено доводећи у сум-

њу одлуке законитих органа Општине Земун, као и законитост рада општинских органа управе уопште, као емисар страних служби, што све има елементе субверзивне делатности, чиме је починио кривично дело изношења и проношења лажних вести и информација.

ИВАНА БАРБАЛИЋА, из Земуна, улица Капетана Радича Петровића број 12/2, стан број 6.

Зато што је смишљено довео у заблуду судске и управне органе иако му је било познато или морало бити познато да као лице које је страни држављанин не може бити носилац станарског права на територији СРЈ без постојања реципроцитета са Републиком Хрватском, а у намери да себи прибави противправну имовинску корист и користећи познанство са двојицом новинара из листова "Телеграф" и "Блиц" намерно износио и проносио лажне вести користећи неосновано покренуте судске поступке за признавање права која му по закону не припадају са циљем да субверзивно делујући смишљено изазове сумњу у законитост рада општинских органа управе СО Земун, стварањем тзв "случаја Барбалић", како би изазвао шире подозрење на законитост рада органа управе, а са циљем изазивања смутње и пометње масовнијих размера, чиме је извршио кривично дело ширења лажних вести и информација и субверзивне делатности.

Предлажемо МУП-у да након провере ових навода поднесе кривичну пријаву надлежном Јавном тужилаштву, а у складу са нађеним стањем.

ЈАВНИ ПРАВОБРАНИЛАЦ
Зоран Добрић

ИЗЈАВА ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА ПОВОДОМ ДОГАЂАЈА НА БК ТЕЛЕВИЗИЈИ

МУП РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Секретаријат у Београду

УКП-Треће одељење

Београд, 17. 07. 1997. године

Дана 17. 07. 1997. године обављен је информативни разговор са господином Војиславом Шешељем – Савезним послаником и председником СО Земун на околности повређивања господина Николе Баровића након емисије у студију БК телевизије, ТЕТ-А-ТЕТ, па је том приликом господин Шешељ изјавио следеће:

Одмах по завршетку емисије Никола Баровић ме је поново физички напао а ја сам га у самоодбрани ударио песницом у нос. Баровић је на то главачке полетео низ степенице а изгледа да је у питању била нека кора од банане. Када је пао низ степенице у првом тренутку сам се уплашио да није сломио врат, а када сам видео да миче и ногама и рукама окренуо сам се и отишао. Истина крварио је али од раније знам да крварење из носа није нарочито опасно па није било потребе да му пружам прву медицинску помоћ.

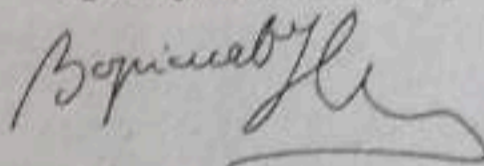
Сам сам ушао у зграду БК телевизије. Сам сам из зграде изашао па када ме је Баровић други пут напао нико није био присутан. Нема очевидца.

То је све што имам да изјавим о јучерашњем догађају на БК телевизији.

У Београду, 17. 07. 1997. године

ИЗЈАВУ ДАО

др. Војислав Шешељ

Баровић: Сарађује са усташким.
Др Шешељ: Не сарађује, ви сарађујете са усташама, господина Баровићу.

Баровић: Како онда имате добре информације ако не сарађујете?

Др Шешељ: Знате са киме ви све сарађујете. Са Петром Шалеом, Петром Вулетом, Марком Веселицом, Дафином Вечерином, Владимиром Шексом, Стипом Месићем, итд. Са њима ви сарађујете.

Водитељ: Ајде да се вратимо на случај Барбалић.

Баровић: Ја сарађујем са господином Иваном Звонимиром Чичком, председником Хелсиншког одбора који игнорише све.

Др Шешељ: Ја сам рекао са киме ви сарађујете.

Баровић: То ви правите пројекцију.

Водитељ: Господине Шешељ

Др Шешељ: Да. Петар Шале, Вулета и Марко Веселица чак и на очевој сахрани су били овде у Београду.

Баровић: Тада није било рата и...

Др Шешељ: Али су дошли, познати су били као усташки националисти.

Водитељ: Господине Шешељ...

Баровић: Не бих ја о сахрани мога она.

Др Шешељ: То су чињенице господине Баровићу.

Водитељ: Господине Шешељ да ли можемо да...

Баровић: Чекај, чекај.

Др Шешељ: То су чињенице.

Баровић: Али, Војо добићеш батине.

Др Шешељ: Од кога батине?

Баровић: Од мене.

Водитељ: Да ли може

Др Шешељ: Јоооооооооооо!!

Баровић: Постаје опасно. Види.

Др Шешељ: Јоооооооој од кога батине!!!!

Баровић: Ви га смирите.

Др Шешељ: Је ли то усташки метод?

Баровић: Отац ми је мртав, пазите.

Др Шешељ: Је ли то неки усташки метод?

Баровић: Чекај. Чекај.

Водитељ: Ја бих молио само да не буде на личној основи.

Др Шешељ: Је ли то неки усташки метод?

Баровић: Отац ми је мртав.

Др Шешељ: Је ли то усташки метод?

Водитељ: Господине Шешељ полако.

Баровић: Теби је жена курва, па шта.

Водитељ: Ја бих вас заиста молио...

Баровић: О чему се ради. Мени је отац мртав, убила га је УДБ-а и шта хоћеш сада?

Водитељ: Ја бих за сада молио...

Др Шешељ: УДБ-а га је убила?

Баровић: УДБ-а га је убила. Због тога што је бранио такве као што си ти.

Водитељ: Да ли можемо да се вратимо...

Др Шешељ: Мене такав као што је ваш отац и као

што сте ви никада није бранио.

Водитељ: Ја заиста...

Инцидент

Баровић: Хоћете ли да га склоните?

Водитељ: Ја заиста не знам...

Баровић: Не може мог мртвог она спомињати.

Водитељ: Молим вас господине Баровићу?

Баровић: Ја нећу, хоћете ли га упристојити или нећете. Хоћеш бити пристојан?

Др Шешељ: Не.

Баровић: Хоћеш бити пристојан?

Водитељ: Молим вас само да се смирите.

Др Шешељ: Мене не можете испровоцирати у студију било шта да урадите.

Баровић: Хоћеш бити пристојан?

Др Шешељ: Али за ово ћете платити скупо.

Баровић: Нећу ником ништа платити него буди пристојан.

Водитељ: Ја ову емисију...

Др Шешељ: Хоћеш.

Баровић: Ја твоје родитеље не спомињем, мој отац

Водитељ: Ја ову емисију прекидам...

Баровић: Не можете да прекинете емисију.

Водитељ: Не могу ја...

Баровић: Мој отац је 1941. године отишао у партизане, био на граници која је сада словеначка граница, ослободио Београд

Др Шешељ: Да. Да. Па шта?

Водитељ: Ја молим режију, одјавни програм.

Емисија је прекинута а после прекида Никола Баровић је изгледао као да га је трактор прегазео. Шта му се десило, нико жив није видео, па ни он сам.

Никола Баровић звани "Банана Мен"